N° 34
16e JAARGANG
22-8-61
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

ALARM!
DAAR KOMEN DE
JAGUARS!

EJECTION
SEAT

A. WEINBERG

ANTENNEMASTEN

IK weet niet of je al eens op de bovenste verdieping van het hoogste flatgebouw van je stad gestaan hebt. Indien niet, dan moest je 't op een zonnige vakantiedag toch eens doen. Als je over de zonovergoten daken van je stad ziet, krijg je er een heel andere kijk over en wat je waarschijnlijk het meest zal opvallen zijn de ontelbare antennemasten die in de lucht priemen.

Sommige mensen beweren dat die stalen masten het vertrouwde beeld van de steden geschonden hebben, anderen vinden het mooi en modern !

Ik moet bekennen dat ik van die antennes houd. Ik vind dat ze de schakel vormen tussen de onbekende, bruisende buitenwereld en ons interieur waarin ze leven en vrolijkheid brengen.

Ik denk echter ook aan de onzichtbare antenne die wij zelf bezitten en die ons als een voelspriet leidt om de mensen die om ons heen leven, te leren begrijpen en liefhebben.

Kuifje

DE WESTERN

DE Amerikaanse cineasten ontdekten spoedig de wilde schoonheid van de uitgestrekte gebieden van Noord-Amerika en in het bijzonder die van Rocky Mountains. De eerste films die daar gedraaid werden, waren als korte documentaires bedoeld.

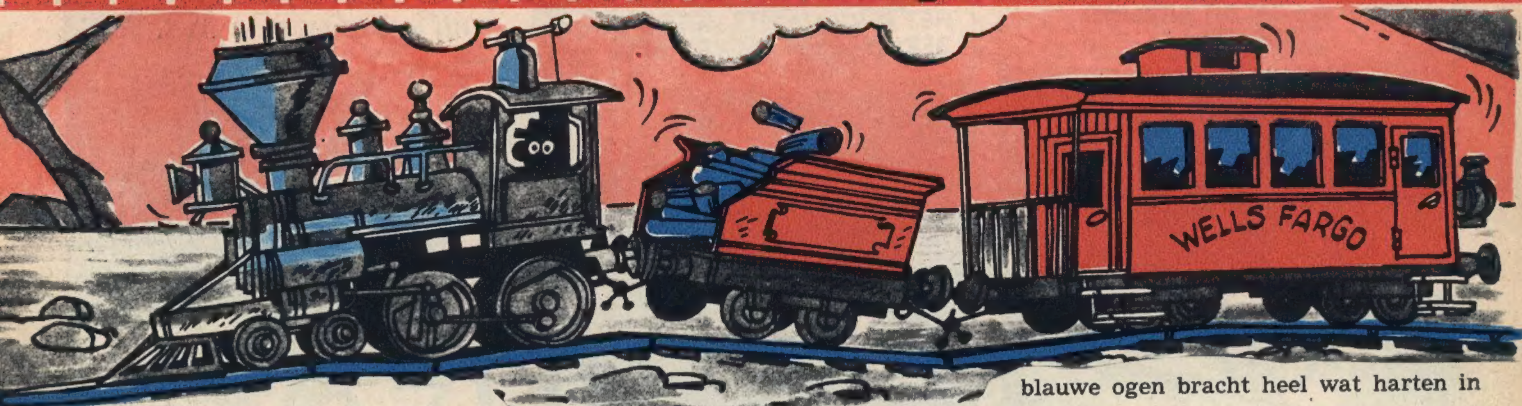

TOM MIX
(foto Belgische filmotheek).

In 1903 werd de eerste western geboren. De Amerikaanse cineast Edwin S. Porter maakte een film die circa 20 minuten duurde en waarvan een cowboy met spijkerbroek, lederen laarzen, een breedgerande hoed en een colt 45 de protagonist was. In *The Great train robbery* kreeg het verhalend element voor het eerst een belangrijke plaats in

ESCHIEDENIS VAN DE 7e KUNST

de filmgeschiedenis. Porter brak tevens met de methode van de continue-beeldenreeks en maakte zijn film uit korte scènes met wisseling van plaats en tijd.

De aangrijpendste episode uit de film, is het ogenblik waarop de chef van de bandieten zich naar het publiek wendt en lukraak in de zaal schijnt te vuren. In een catalogus, die bestemd was voor de filmuitbaters, vonden we een alinea waarin verteld werd dat die episode naar keuze voor- of achteraan de film kon afgerold worden !

HOPPALONG CASSIDY, Kit Carson en Buffalo Bill zijn de helden die in die tijd het levenslicht zagen. Zelfs nu kijken de jongens nog vol belangstelling naar hun films, die soms nog

WILLIAM HART
(foto Belgische filmotheek)

op het televisiescherm verschijnen. De stomme film had net zoals onze huidige film zijn sterren. Vraag maar aan opa of hij William Hart niet kent ? Deze mooie jongeman, met zijn dromerige, blauwe ogen bracht heel wat harten in vervoering. William Hart was een puik acteur die jarenlang Shakespearetragedies vertolkte te Broadway en vanaf 1913 de held werd van een hele reeks westerns. Tom Mix was een echte cowboy uit El Paso in Texas. Als acteur betekende hij niet erg veel, maar boeide door zijn buitengewone rijkunst.

Een journalist vroeg hem eens hoe hij het aan boord legde om steeds weer andere avonturen op het doek te brengen.

— Och, antwoordde de cowboy, ik verander niet van onderwerp, maar van paard !

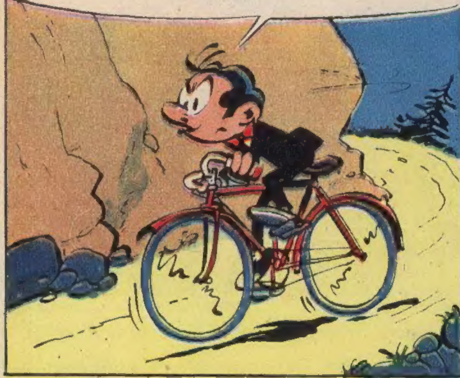
Hieruit blijkt dat de scenaristen uit die tijd weinig belang hechtten aan de originaliteit van hun films !

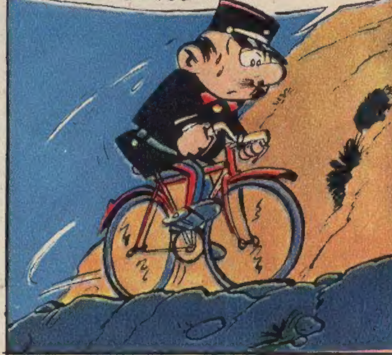
Tot volgende week !

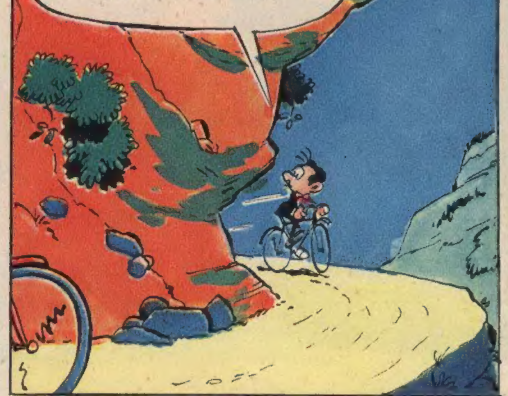

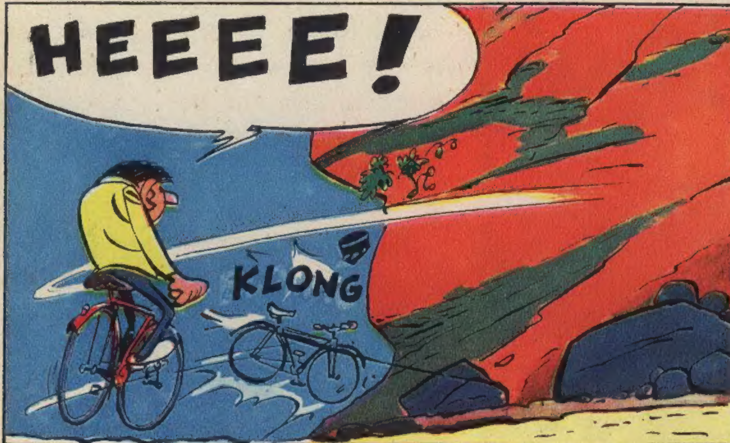

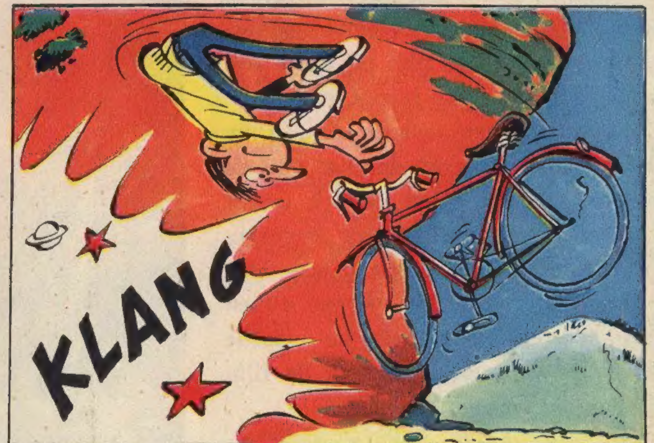
SPAGHETTI IN

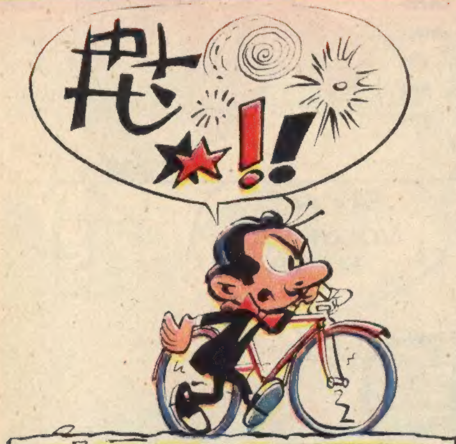

GOUD IN DE WIELEN

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

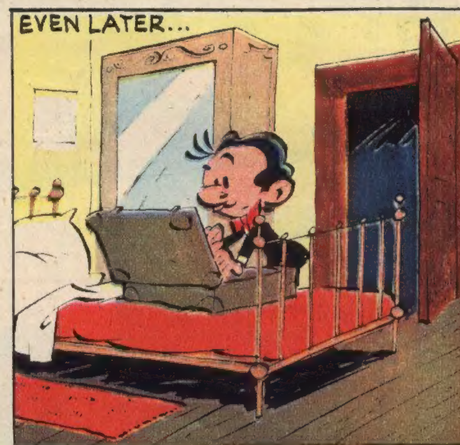
Spaghetti heeft een fiets van de smokkelaars gegapt, maar hij wordt achtervolgd

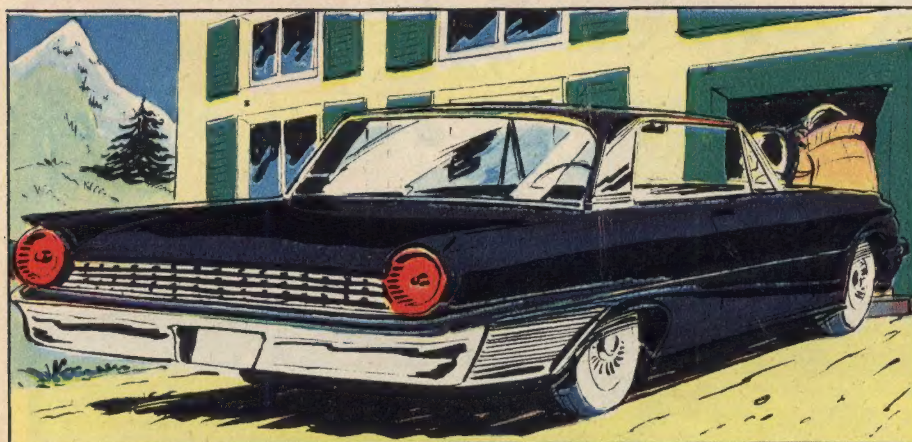

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

IN HET DIERENRIJK

1 Ik heb samen met Nepo en Bobke in onze kamer een stieregevecht gespeeld... In welke chronologische volgorde moeten de tekeningen, die elk een episode van het gevecht voorstellen, geplaatst worden ?

2

De dieren spelen een belangrijke rol in ons leven en de geschiedenis telt vele feiten waarbij dieren betrokken werden. Aan welk dier denk je bijvoorbeeld wanneer je de volgende persoons- of plaatsnamen leest ?

CAPITOOL
TROJE
JONAS
VLAANDEREN
HAMELN
ANDERSEN

3

Volgende beweringen hebben betrekking op dieren, maar alle beweringen zijn niet juist. Wie kan de vergissingen ontdekken ?

a) Een raaf kan vijftig jaar oud worden.
b) De kreet van de giraf klinkt zeer scherp.
c) Kikkers kwaken vooral 's avonds.
d) Een konijnepijp heeft verschillende uitgangen.

4

Zoek een mooie Nederlandse uitdrukking of zegswijze waarin telkens de naam van een van deze dieren voorkomt.

5

Deze dieren zijn net zo beroemd als hun meesters. Kan je de namen van hun meesters vinden ?

OPLOSSINGEN

1. — Tekening I komt vóór tekening II want op tekening I wijst de klok 8 uur. Het moet 8 u. 's morgens zijn want de radio zendt de gymnastiekles uit. Op tekening II is het vier uur. Het moet 4 u. 's middags zijn want de radio zendt geen berichten uit om 4 u. 's morgens.

2. — Capitool : ganzen; Troje : paard; Jonas : walvis; Vlaanderen : leeuw; Hameln : ratten; Andersen : eendje.

3. — a) niet juist : een raaf kan 100 jaar oud worden; b) niet juist : de giraf is stom; c) juist; d) juist.

4. — Zo gedwee als een lam. Hij kan geen vlieg kwaad doen. Hij eet als een wolf. Zo traag als een schildpad. Zo sterk als een leeuw. Zo bang zijn als een haas. Zo sluw zijn als een vos. Benen als een ooievaar hebben.

5. — 1) Teddy; 2) Kuifje; 3. Wimpi; 4. prof. Koolzaat; 5) Rami; 6. Ton.

DE DUIVELSE VALSTRIK

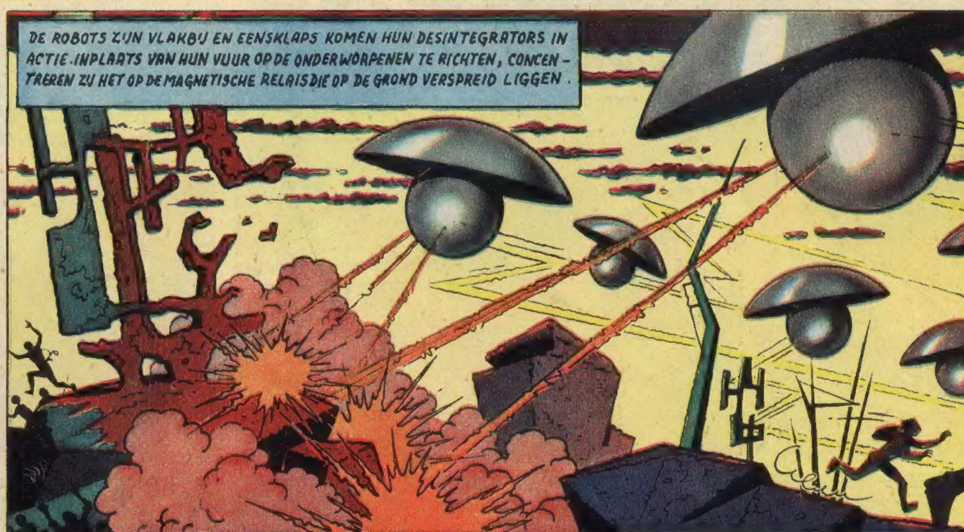
Op het ogenblik dat Mortimer verklaart dat Krishma een verrader is, komen de robots van de politie opdagen...

DOOR EDGAR P. JACOBS

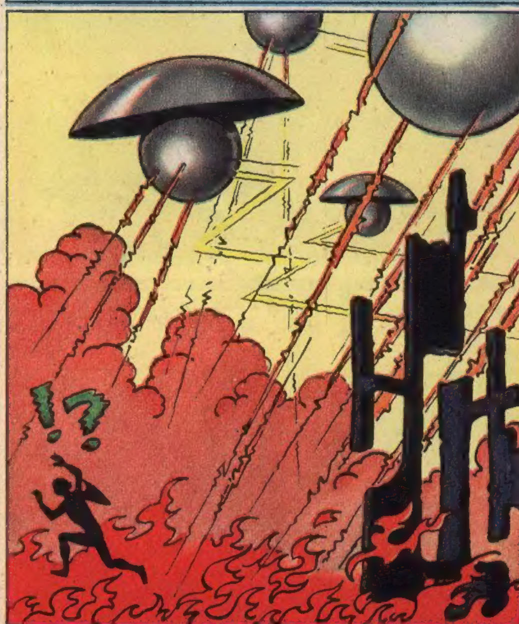
KRISHMA PROFITEERT VAN DE ALGEMENE VERWARRING, HIJ SPRINGT OVEREIND EN HOLT DE ROBOTS TEGEMOET . . .

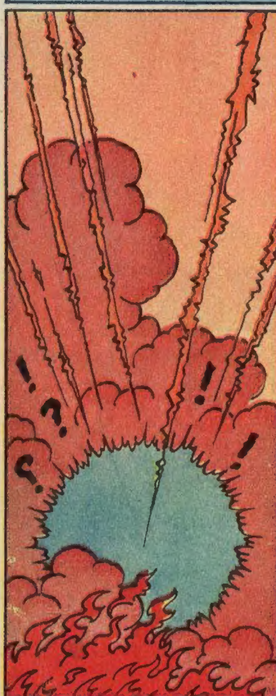
DE ROBOTS ZIJN VLAKBIJ EN EENSKLAPS KOMEN HUN DESINTEGRATORS IN ACTIE. INPLAATS VAN HUN VUUR OP DE ONDERWORPENEN TE RICHTEN, CONCENTREREN ZIJ HET OP DE MAGNETISCHE RELAIS DIE OP DE GROND VERSPREID LIGGEN.

KRISHMA HEEFT, BUITEN ZIJN WETEN, NOG ENKELE RELAIS IN HET HAAR HANGEN EN DIE WORDEN HEM FATAAL. AANGETROKKEN DOOR DE RELAIS, RICHTEN DE ROBOTS HUN VUUR OP HEM . . .

EENSKLAPS . . .

OP HET MOMENT DAT KRISHMA VERPULVERD WORDT, IS FOCAS BEVRIJD. HIJ KRIJGT Z'N ZELFCONTROLE EN OOK Z'N DENKVERMOGEN WEER . . .

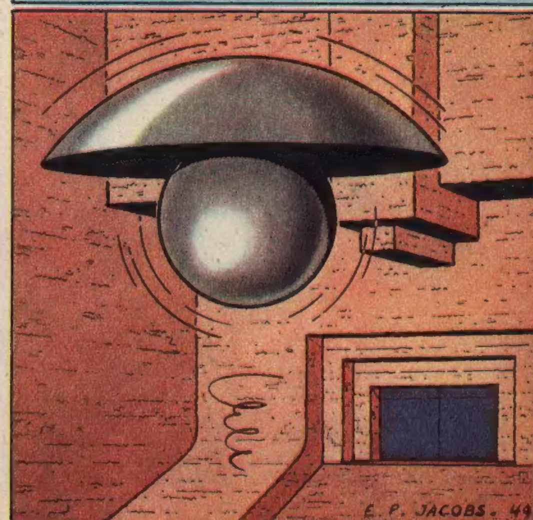
SEDERT DE VERDWIJNING VAN KRISHMA HEBBEN DE ROBOTS GEEN MEESTER MEER. ZE HANGEN DAAR STUUR- EN DOELLOOS . . .
MORTIMER SCHREEUWT :

DE ONDERWORPENEN GEHOORZAMEN. FOCAS TOONT DE PROFESSOR HET SPECIALE PAK VAN DE VERRADER, DAT LEEG MAAR INTACT OP DE GROND IS BLIJVEN LIGGEN . . .

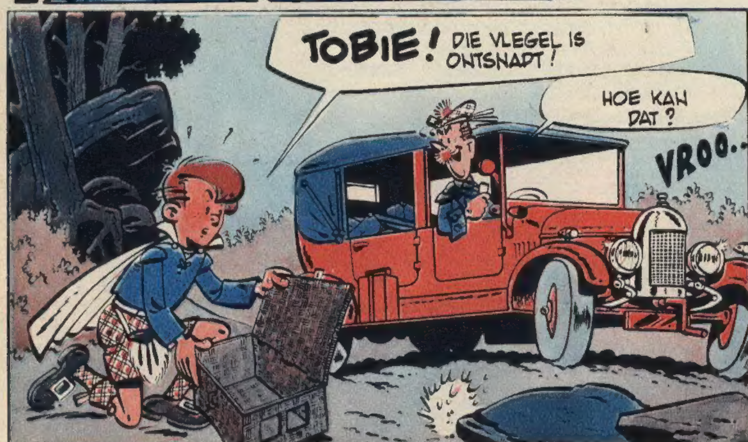
MAAR ALS FOCAS EN MORTIMER IN HET GEZICHT VAN COSMOS KOMEN, HANGT ER EEN ROBOT BOVEN DE GESLOTEN DEUR. HIJ SCHIJNT OP HEN TE WACHTEN . . .

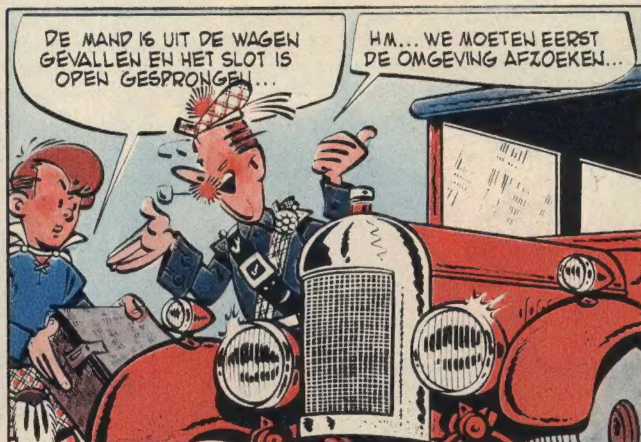

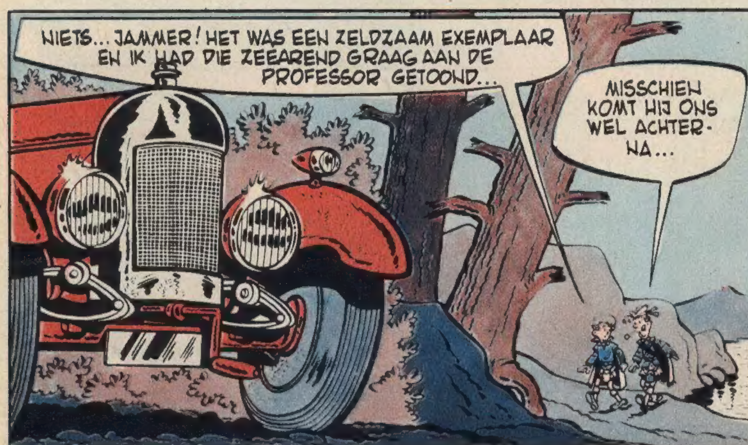

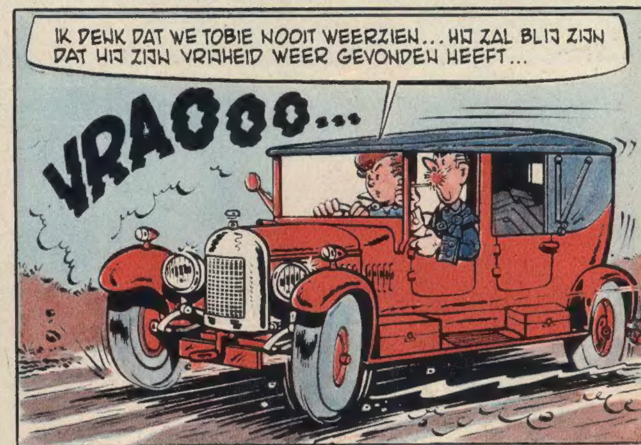
De Avonturen

Stany et Pat Mac Arony rijden met een oud karretje

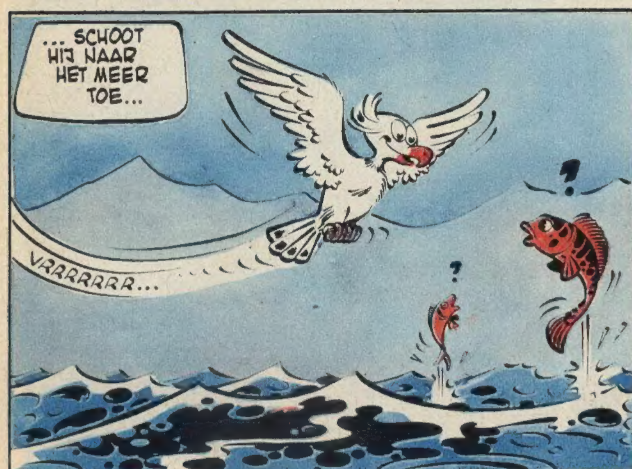

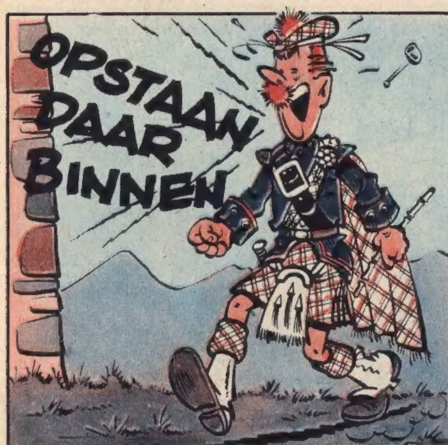
van STANY

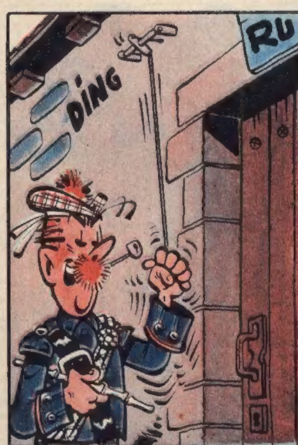

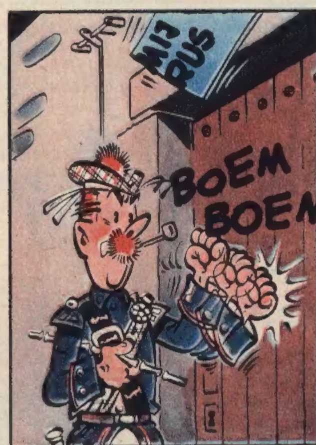
naar het kasteel van hun vriend Mac Kay...

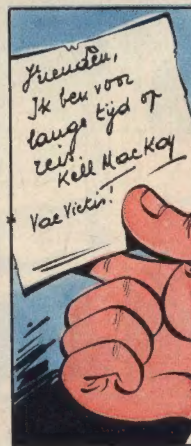

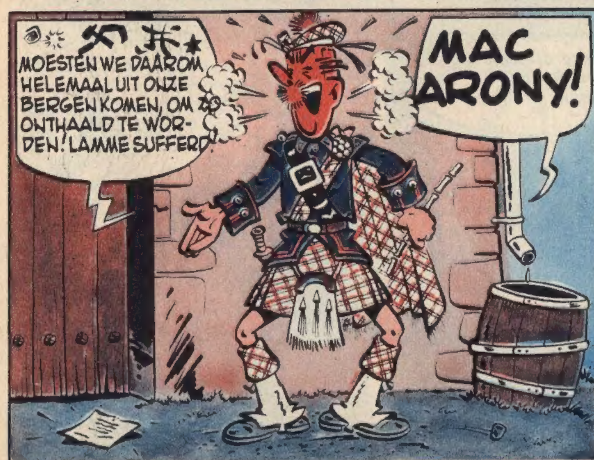

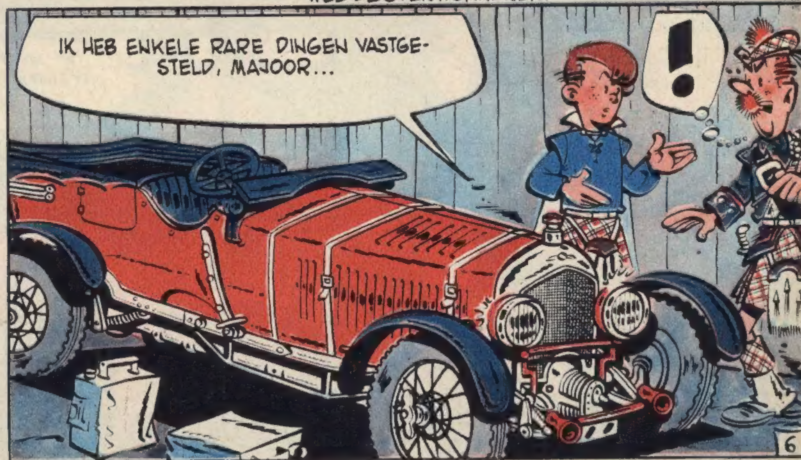

WEE DE OVERWONNENEN.

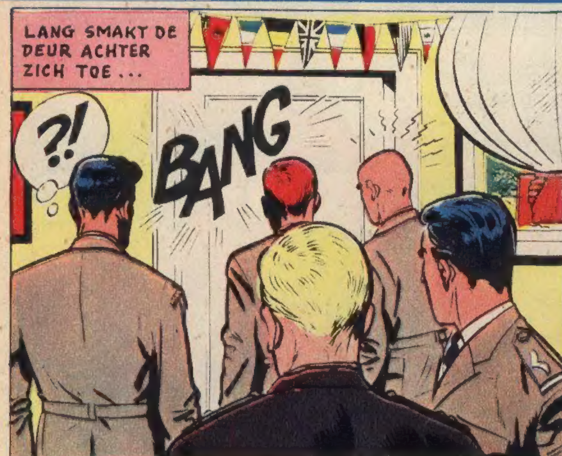

DAN COOPER in

Het Escadrille

...erwijl Dan de piloten van zijn escadrille begroe

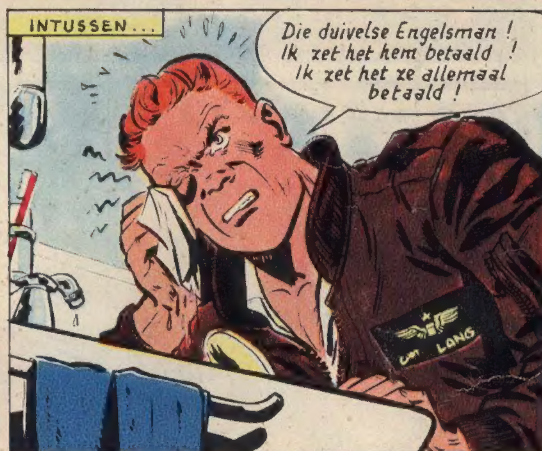

komplotteert de vijand in het donker tegen hem

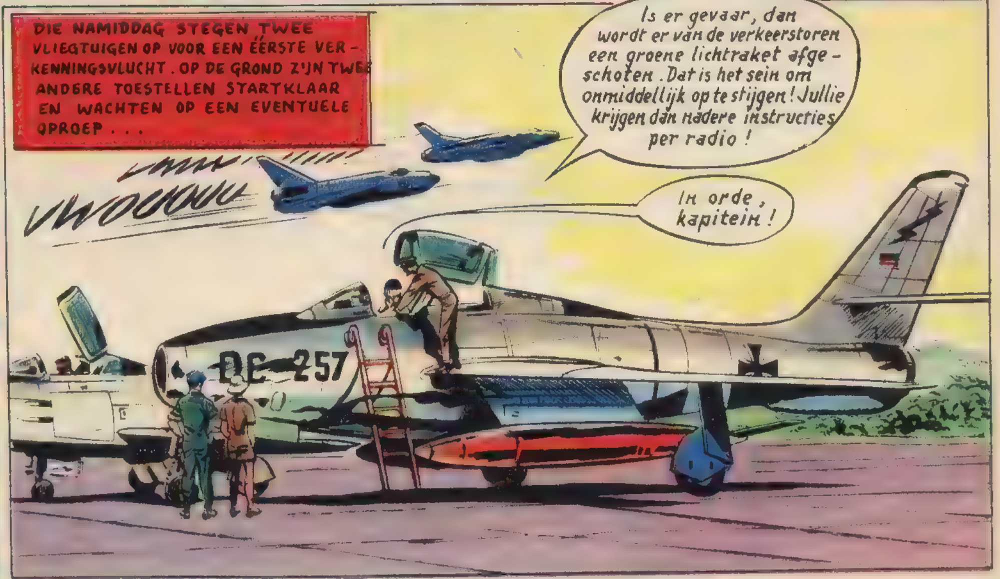

(1) IK OOK!

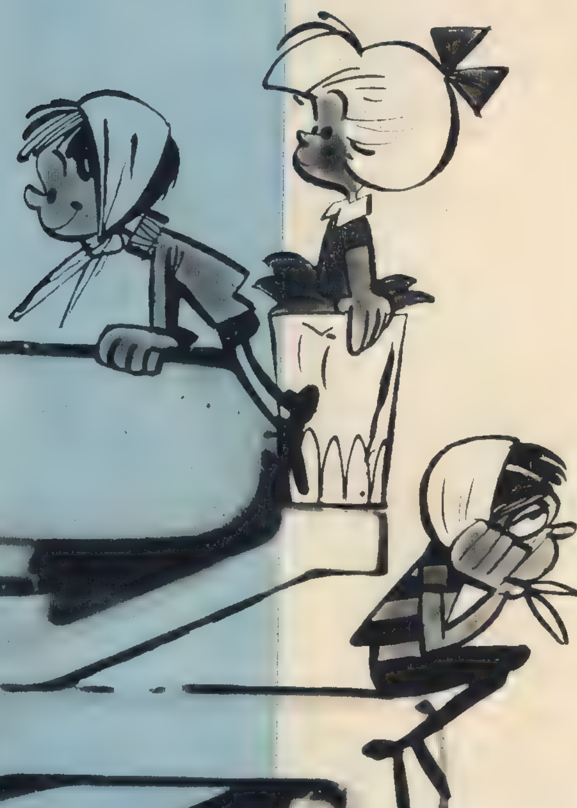
WORDT VOORTGEZET

HEB JIJ OOK

EEN bruin-leren patiëntenstoel, een spoelbak, een tafel vol instrumenten, tangen, spelden, spuiten, een gonzend boor-apparaat, een lucht van jodium en aether. Er is heel wat voor nodig om zich in de kamer te wagen, waar men met één oogopslag de « beulswerktuigen » in zich opneemt. Voor bijna iedereen is het domein van de tandarts niets minder dan het hol van de leeuw. Een ruimte van verschrikkingen, die men slechts in het uiterste geval betreedt, dat wil zeggen wanneer kiezen ondraaglijk veel pijn doen. Weinig mensen weten echter dan hun angst overdreven is en... dat het hun eigen schuld is als zij door kwellingen gedreven naar de tandarts moeten.

ZO IS HET NU !

KIESPIJN ?

VRESELIJK DOM! Met deze krasse woorden tekent de tandarts het Nederlandse volk wanneer hij het heeft over onze mond-hygiënische gewoonten. En inderdaad, hij schijnt het gelijk aan zijn kant te hebben. In 1916 leed zeventig procent van de kinderen op een Haagse lagere school aan tandbederf, in 1939 werd in Den Bosch een percentage van 80 geconstateerd en nu, in 1961 heeft men vastgesteld dat minder dan vier procent van de lagere schooljeugd nog in het bezit is van een gaaf gebit. Deze laatste droevige verhouding treffen we ook aan bij de ouderen, en niet alleen in Nederland. Heel de Westerse wereld verwaarloost zijn gebit...

DE TANDWOLF WOEDT « LUSTIG » VOORT

ONDANKS het sterk toegenomen verbruik van tandpasta, de beschikking over steeds betere borstels en een algemene kennis van de middelen om tandbederf tegen te gaan, woedt de ziekte, die caries of tandwolf genoemd wordt, lustig voort en is er vrijwel geen gebit, dat er aan ontkomt. Met een zekere gelatenheid ondergaan de Westerse volken deze plaag. En dus maken zij onbekommerd gebruik van de producten, die lekker smaken, poetsen soms min of meer regelmatig hun gebit, zien desondanks keer op keer pijnlijke gaatjes ontstaan en begeven zich dan lijdzaam naar de tandarts.

Bij de meeste mensen is het verval van hun natuurlijke tanden en kiezen al zover voortgeschreden, dat zij omtrent hun veertigste jaar moeten overgaan tot het aanschaffen van een vals gebit, waarmee zij zich de weelde van het snoepen weer onbeperkt kunnen veroorloven...

Tegen de giftige stoffen, die in menigten op onze mondholten worden toegelaten, en waarvan suiker en koolhydraten de gevaarlijkste zijn, kan op geen andere wijze doelmatig worden opgetreden dan door ons in het verbruik hiervan te matigen. Tandpastasoorten kunnen weinig uitrichten; ze geuren fris en ze zijn niet schadelijk. In het gunstigste geval kunnen ze de mondholte reinigen, wat evenwel ook met zout of zeep valt te bereiken. Ze dienen voornamelijk om een frisse mond te verkrijgen en zijn niet in staat om eenmaal begonnen tandbederf te stuiten.

KIJK EENS NAAR DE BORSTEL !

HET nuttig effect wordt bovendien vaak volkomen weggenomen door de slechte staat, waarin het overgrote deel van de borstels blijkt te verkeren. Een vooraanstaand bedrijf op dit gebied heeft dat eens onderzocht. Het kwam tot de conclusie dat 67 procent van de in Nederland gebruikte borstels om verschillende redenen niet meer aan het doel beantwoordden. De meeste waren eenvoudig versleten en de rest was te vuil om ook maar enig succes te kunnen opleveren. Verder kwam bij de enquête aan het licht, dat ongeveer tien procent der ondervraagden in het geheel geen borstel bezat en dat in vele gevallen de borstel door meer dan één persoon werd gebruikt. Voeg daarbij de nog altijd toenemende snoeplust, waaraan volgens een ruwe schatting Nederland jaarlijks een bedrag van 500 miljoen gulden uitgeeft, tienmaal meer dan aan mondverzorging, en het is duidelijk dat het ideaal van « kieskeurigheid » nog lang niet is bereikt!

Men is langzamerhand gaan inzien dat het kwaad bij de wortel moet worden aangepakt. Een stap in de goede richting is de schooltandverzorging. Bij de meeste kinderen breekt op zesjarige leeftijd de eerste blijvende kies door, juist dus wanneer ze in de eerste klas van de lagere school komen. In 1922 startten Dordrecht en Bloemendaal met een schooltanddienst en na de tweede wereldoorlog groeide het aantal snel. Thans telt Nederland ongeveer 150 diensten voor schooltandverzorging, waaraan 600 tandartsen meewerken. Daarmee kan ongeveer 65 procent van de lagere schooljeugd worden geholpen, waarbij de kosten over het algemeen voor rekening van de ziekenfondsen zijn.

Bij de tandheelkunde voor de jeugd wordt tegenwoordig gebruik gemaakt van moderne ingerichte behandelkamers op wielen, die men « dental cars » noemt. Gebrek aan mankracht is er wel eens de oorzaak van dat de zorg niet zo volledig kan zijn als wel gewenst is, en soms moet men volstaan met een controle om de kinderen daarna voor de behandeling af te leveren aan een « vaste » tandarts. Maar de grote verdienste van de schooltandverzorging is in elk geval dat de kinderen meer « dental minded » worden, later minder angst hebben om zich onder behandeling te laten stellen en spelenderwijs vertrouwd raken met de manier om het gebit regelmatig te onderhouden. Men kan dan ook een gegronde hoop koesteren dat althans de generatie, die aan de zorg van de schooltandarts is toevertrouwd, de toekomstige statistieken over de gebitstoestand van de gemiddelde Nederlander gunstig zal beïnvloeden.

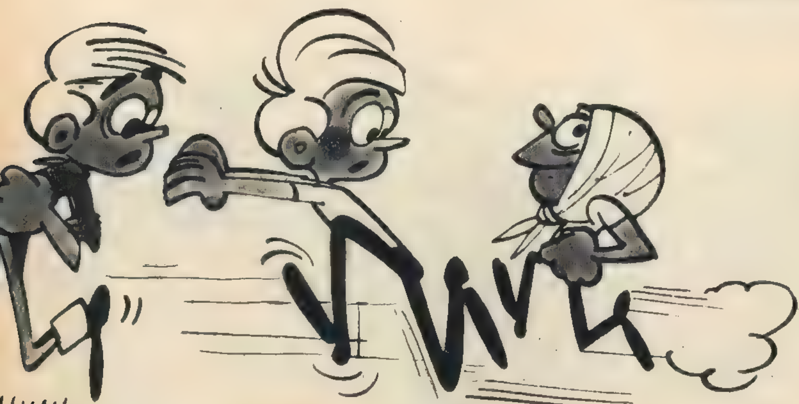
HET GROTE IDEAAL

AL komt men met de inschakeling van de schooltandverzorging wat dichter bij het grote ideaal van goede gebitten, het wordt toch als een gemis gevoeld, dat de kleuter aan regelmatige controle ontsnapt. De opvatting als zou het melkgebit niet zo belangrijk zijn, is door de feiten wel achterhaald. Dit gebit wordt namelijk wel door het blijvende vervangen, maar het is te begrijpen dat dit proces beïnvloed wordt door de staat waarin de melktanden en -kiezen verkeren. Op diverse kleuterscholen werd een onderzoek ingesteld naar de melkgebitten van kinderen in de leeftijd van 2 tot 7 jaar. In 1948 bleek 28 procent der kleuters een geheel gaaf stel tanden en kiezen te hebben, in 1957 nog slechts 17 procent. Dus in nog geen tien jaar een achteruitgang van tien procent. Bij zes procent der onderzochte kinderen werd reeds tandbederf geconstateerd op anderhalf en tweejarige leeftijd.

In Wassenaar is men er nu toe overgegaan een kleuter-consultatiebureau te stichten, waar de allerkleinsten regelmatig onder behandeling komen. De praktijk wijst uit dat deze verzorging gecombineerd met die op de scholen de redding kan betekenen van het gebit. Onder het motto: *voorkomen is beter dan genezen,* dienen de ouders hun kinderen zo vroeg mogelijk door de tandarts te laten behandelen. En zo angstig en kinderachtig de ouderen zich meestal in de patiëntenkamer gedragen, zo rustig en gemakkelijk vaak laat de jongere zich behandelen als hij eenmaal heeft gemerkt dat al die boren, tangen en naalden niet of nauwelijks pijn doen wanneer de man in de witte jas ze gebruikt.

BEN DE GRAAF

ZO WAS HET VROEGER...

DE WRAAK VAN

De koning van Notenschelp spreekt tot zijn landgenoten. Niemand

ANTHRACIET

DOOR R.MACHEROT

weet dat hij daartoe gedwongen werd door Anthraciet

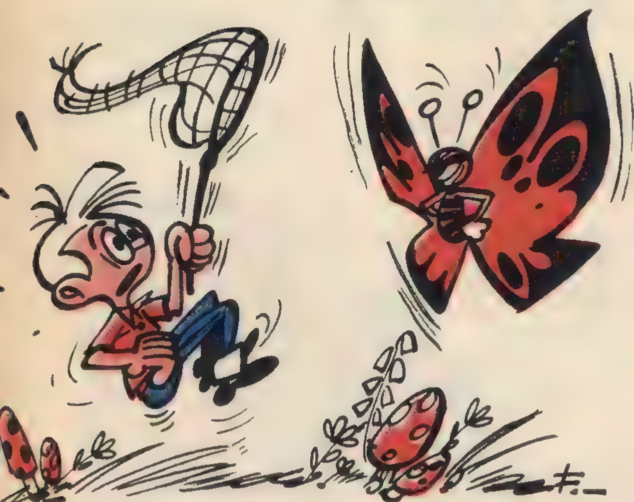

WORDT VOORTGEZET

ROBERT VERTELT OVER PLANTEN

DE GROTE TREK

HEEL wat vogels verblijven slechts tijdens het mooi seizoen in ons land. Ze komen bij ons toe in de lente en ze vertrekken weer in de herfst. Sommige vogels leggen honderden, ja zelfs duizenden kilometers per jaar af. Maar, niet alleen de vogels trekken; de vleermuizen trekken, sommige vlinders en andere insecten. Er is de trek van de palingen, de trek van de walvissen, de trek van de zalmen.

Door de vogels te ringen weet men thans vanwaar ze komen, waar ze naartoe vliegen en welke weg zij volgen. De kleine vogels worden meestal geringd wanneer ze nog in het nest zitten. Die ring is zoveel als een identiteitskaart. Wanneer een geringde vogel ergens wordt gevangen genomen, dan wordt die ring naar een ornitologisch instituut gezonden. Daar brengt men dan de afstand door die vogel afgelegd in kaart. Sedert jaren bestuderen ornitologen en zoölogen met veel geduld de trek van de vogels en toch zijn ze er nog niet helemaal wijs uit geworden. Sommige vogels vertrekken op een bepaalde datum, en zij volgen steeds dezelfde weg. Waarom zij dat nu eigenlijk doen, blijft een geheim. De voeding speelt een rol, het licht, de temperatuur, maar het fijne van de zaak kent men nog niet.

Wie de trek van de vogels in de herfst wil zien, volgt deze raadgevingen :

UITKIJKPOST : Je moet een hooggelegen uitkijkpost zoeken van waar je ver zien kan. De vogels vliegen meestal van noord-oost naar zuid-west. Indien je je uitkijkpost goed kiest, dan kan je de trekvogels van ver zien aankomen en je kan ze over een grote afstand volgen. Het is soms nuttig een kompas mee te nemen.

WAT MOET JE MEENEMEN ? Eerst en vooral een warme pullover of een sjaal, een veldkijker, een notaboekje en een potlood.

WANNEER MOET JE GAAN ? Je kan de vogels zien overvliegen in de vroege ochtend, onmiddellijk na dageraad. De trek vermindert tegen de middag en houdt volledig op in de namiddag. Soms begint hij opnieuw tegen de avond. De bastaardnachtegalen en de lijsters trekken zelfs 's nachts, vooral wanneer de nachten helder en rustig zijn. Vaak worden die vogels totaal in de war gebracht door de schitterende lichten van de steden

Hoe vliegen de trekvogels ?

a) STIJLVOL OP EEN RIJTJE...

DE wilde ganzen vliegen schuin. Zij hebben een leider die door al de vogels trouw wordt gevolgd. Zij vliegen in schuine lijn achter hem en wijken niet van de reisroute af.

Sommige wilde eenden vliegen op een rijtje.

De kraanvogels en de ooievaar vliegen in V.

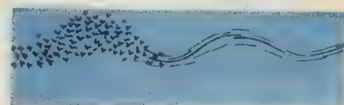
b) DE SLIMMERDS

DE grote roofvogels zoals de buizerds vliegen opwaarts in spiraalvorm. Zij laten zich dragen door de stijgwinden. Na de opwaartse spiraal volgt een lange zweefvlucht in de richting van het zuid-westen.

c) IN DICHTE SCHAREN...

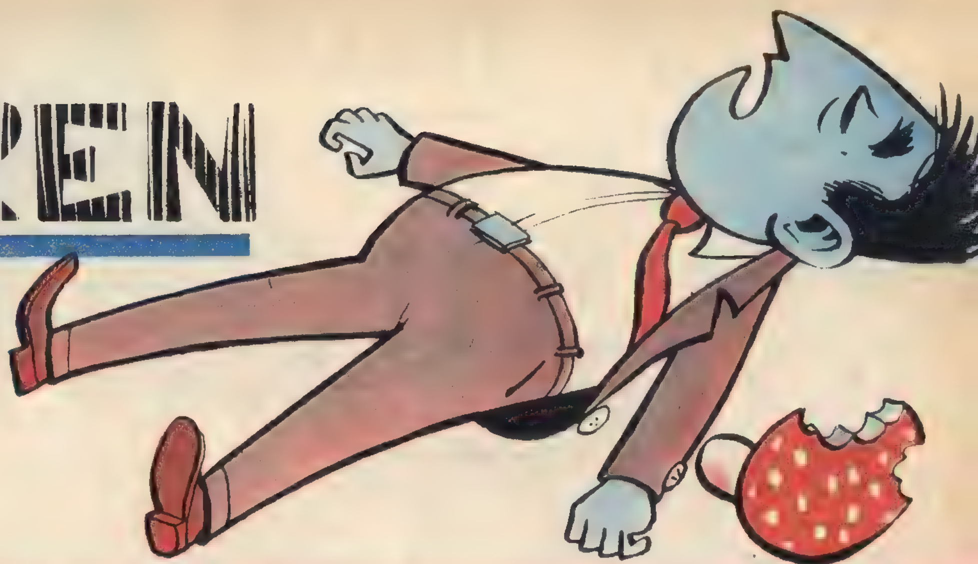
DE kleinere vogels zoals de spreeuwen trekken in massa over. Zij vliegen zeer dicht bij elkaar en zijn erg luidruchtig. 's Avonds strijken zij als een zwarte wolk neer op de bomen waar zij een nachtverblijf zoeken. Zij vliegen met een snelle lichte vleugelslag.

De kwikstaarten en de vinkjes hebben een golvende vlucht, afwisselend slaan ze snel met de vleugels en daarop volgt dan een korte zweefvlucht.

EN DIEREN

PADDESTOELEN

voor de lekkerbekken

ER zijn lekkerbekken die de maanden september en oktober met veel vreugde tegemoet zien omdat zij dan heerlijke paddestoelen zullen kunnen plukken en verorberen. Wie paddestoelen wil plukken moet de verschillende soorten vanzelfsprekend zeer goed kennen en een onderscheid kunnen maken tussen eetbare en giftige soorten. Ben je niet heel zeker van je zaak, blijf er dan maar liever af ! Hier geven we dan een paar soorten die makkelijk te herkennen en eetbaar zijn :

IN PARAPLU-VORM

DE WEIDECHAMPIGNON

HET is de best bekende paddestoel, de enige die trouwens gekweekt wordt. Hij is van 4 tot 10 cm groot, het hoedje van 5 tot 15 cm. Als deze champignon nog jong is, dan heeft hij een mooi wit bolrond hoedje. De lamellen liggen dicht tegen elkaar. Ze zijn eerst rozig, maar worden zwart als de paddestoel ouder wordt. Je moet alleen de mooi witte champignons opeten. Wordt het hoedje geel, bruin of zwart, dan laat je die champignon maar rustig staan. De huid van de weidechampignon kan je gemakkelijk afstropen.

Om er nou zeker van te zijn dat je wel met een weidepaddestoel te doen hebt, graaf je de voet volledig uit. Is hij aan zijn basis omringd door een kroon, dan mag je hem NIET opeten. De voet van de echte weidepaddestoel verdikt iets naar onder toe, maar heeft geen kroon.

DE KASTANJEBOLEET

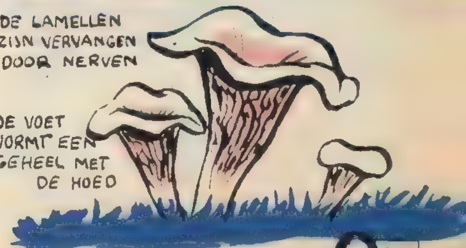
ONDER het hoedje zitten er geen lamellen maar kleine buisjes, zeer dicht tegen elkaar. Die buisjes, waarin de sporen gevormd worden, kunnen gemakkelijk weggenomen worden. Het onderste van een kastanjeboleet zou men kunnen vergelijken met een schuimspaan. Het hoedje is zacht, fluweelachtig bij het aanraken. Deze paddestoel is van 10 tot 15 cm hoog, de hoed van 8 tot 20 cm. De kleur is bruin of geelbruin. De buisjes zijn eerst wit, wanneer de paddestoel ouder wordt geel en ten slotte groenachtig. De voet is dikker aan zijn basis en lichtbruin. De kastanjeboleet kan je vinden in de open plekjes van het bos, aan de voet van kastanjes en eiken. Opgepast voor de satansboleet want die is giftig. Hij komt niet voor in naaldbossen, wel aan de rand van loofbossen.

IN TRECHTERVORM

DE DOOIERZWAM OF HANEKAM

ZE zijn van 3 tot 7 cm groot. Wanneer ze volwassen zijn, dan kan je ze vergelijken met een goudgele iris. De lamellen zijn vervangen door nerven of dikke plooien die helgeel zijn en tot op de voet van de paddestoel lopen. Het vlees is geelachtig wit. Men vindt ze in groep, vooral in de naaldbossen, in het struikgewas en op de heide.

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN

TEKST DOOR J. SCHOONJANS

HET VERDRAG VAN VERSAILLES

De kaart van Europa werd in de loop van de eeuwen viermaal getekend. Eerst in 843 door de Vrede van Verdun, in 1648 door de Vrede van Westfalen, in 1815 door de Vrede van Wenen en in 1919 door het Verdrag van Versailles. Na de vreselijke oorlog, na de overwinning en de défilés op de tonen van « Madelon » en « It's a long way to Tipperary » kwamen de diplomaten samen te Versailles... en omstreken.

DE DIPLOMATEN

De diplomaten kwamen naar Versailles. Zij waren de afgevaardigden van de overwonnen- en van de winnende landen. Tussen de overwinnaars werd er een bepaald onderscheid gemaakt. Er was een rangorde : de grote mogendheden en de kleine landjes. De grote mogendheden waren : de Verenigde Staten met Wilson, Groot Brittannië met Lloyd George, Frankrijk met Clemenceau, Italië met Orlando en Japan met prins Saionji. Het waren de grote vijf die de Supreme Raad vormden.

DE VERDRAGEN

Na maanden over en weer gepraat en geredetwist, kwam er dan eindelijk een Verdrag tot stand dat de vrede in de wereld moest terugbrengen. Aan de overwonnen landen werden de clausules van het vredesverdrag voorgelegd. Op 28 juni 1919 ondertekende Duitsland het Verdrag van Versailles in de spiegelgalerij. Op 24 september 1919 ondertekende Oostenrijk het Verdrag van Saint-Germain. Hongarije, gescheiden van Oostenrijk, ondertekende op 4 juni 1920 het Verdrag van Grand Trianon en Bulgarije op 27 november 1919 het Verdrag van Neuilly. Op 20 augustus 1920 ondertekende Turkije het Verdrag van Sèvres. Al die verdragen vormden dikke boekdelen.

RESTITUTIE...

De overwinnaars kregen de restitutie van bepaalde territoria. Over het algemeen werd de bevolking van deze gebieden uitgenodigd haar accoord te geven door een plebisciet. Frankrijk kreeg Elzas Lotharingen en ten voorlopigen titel ook het Saargebied. België kreeg Eupen en Malmedy, Italië Trente en Trieste, Roemenië kreeg Transylvanië en Griekenland gans de kust van de Egeïsche Zee, Smyrna inbegrepen. Denemarken kreeg een stukje van Sleeswijk-Holstein.

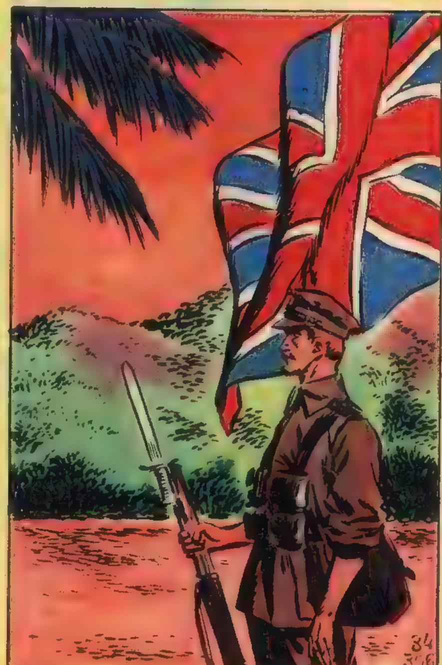

NIEUWE STATEN

Er werd een nieuw Polen gemaakt met als hoofdstad Warschau. Dat Polen sneed Duitsland in twee door een gang, een corridor, die toegang verschafte tot de vrije stad Danzig. Er kwam een groot Joegoslavië met als hoofdstad Belgrado; een lang en smal Tsjecho-Slowakije, hoofdstad Praag; Finland, hoofdstad Helsinki; Estland, hoofdstad Revel; Litauen, hoofdstad Wilna, Letland, hoofdstad Riga. In het geheel waren er thans 35 landen in plaats van 26 !

EN BUITEN EUROPA

Het was toch wel een beetje gek zoveel nieuwe landen te maken, waarvan vele grenzen hadden die niet te verdedigen waren. Men wou de nationale aspiraties eerbiedigen; dat was het tegenovergestelde van hetgeen men had gedaan te Wenen in 1815. Het was ook een komisch idee Oostenrijk-Hongarije en Turkije — zo nodig voor het Europees evenwicht — uit elkaar te rukken. Japan maakte zich meester van de Duitse bezittingen in China en op de eilanden van de Stille Oceaan. Frankrijk bezette Syrië, Engeland bezette Palestina en Mesopotamië. In Afrika kreeg Frankrijk een stuk van Cameroen en Engeland nam het grootste deel van de Duitse kolonies in beslag. De droom van Cecil Rhodes werd werkelijkheid.

WORDT VOORTGEZET

hé jongeren !

VERWEZENLIJKT UW LEVENSDROOM : WINT EEN REIS PER LUCHTBALLON !

Ter gelegenheid van de heropening der scholen :
2 reuze prijskampen voor jongeren van 7 tot 16 jaar

1) PRIJSKAMP VAN DE JONGE LUCHTVAARDER

Begiftigd met 3 luchtreizen per ballon met de luchtvaartster Jeanne DE BATS die medewerkte aan de verwezenlijking van de film van Lamorisse « DE REIS PER LUCHTBALLON » en die dezelfde ballon zal besturen die U zag op het scherm.

VRAAG I : In welk werk van JULES VERNE komt de persoon PASSEPARTOUT voor ?

VRAAG II : Hoeveel juiste antwoorden zullen wij ontvangen ?

De drie opstijgingen zullen plaats hebben :

— te Brussel : op 16 september 1961, in Vrolijk België Blijde Ontvangstplaats.

— te Antwerpen : op 17 september 1961, op het St.-Jansplein.

— te Luik : op 23 september 1961, op de esplanade van het paleis der IJzernijverheid van de Handelsfoor van CORONMEUSE.

2) PRIJSKAMP DER JONGE PASSEPARTOUT
BEGIFTIGD MET 100.000 F PRIJZEN.

waaronder : 1 Vespa
5 fietsen
2 bandopnemers Philips met transistoren,
radiotoestellen met transistoren
platendraaiers
fotoapparaten enz...

Rekening houdende met het feit dat de 3 opstijgingen tussen de 30 en 45 minuten zullen duren :

VRAAG 1 :
Welk zal de afstand zijn, in kilometers uitgedrukt, die de ballon zal afleggen vanaf het ogenblik dat hij de grond verlaat van Vrolijk België te Brussel, tot op het ogenblik van zijn landing ?

VRAAG 2 :
Welk zal de afstand zijn in kilometers uitgedrukt, die de ballon zal afleggen vanaf het ogenblik dat hij de grond verlaat van het St.-Jansplein te Antwerpen, tot op het ogenblik van zijn landing?

VRAAG 3 :
Welke zal de afstand zijn, in kilometers uitgedrukt, die de ballon zal afleggen vanaf het ogenblik dat hij de grond verlaat van de esplanade van het paleis der IJzernijverheid van de Handelsfoor van CORONMEUSE, tot op het ogenblik van zijn landing ?

VRAAG 4 : Hoeveel antwoorden zullen wij ontvangen?
(deze vraag dient om gebeurlijke ex-aequos te scheiden).

OPGEPAST

1) Om aan deze 2 wedstrijden deel te nemen volstaat het, de strook van het vloeipapier terug te sturen dat U kosteloos zal afgegeven worden vanaf 16 augustus in de afdeling Papierhandel
der **GALERIES ANSPACH te Brussel**
van **de GRAND BAZAR te Antwerpen,**
van **de GRAND BAZAR te Luik.**
2) U kunt aan de 2 prijskampen deelnemen doch slechts één antwoord geven per prijskamp. U kunt ook slechts aan één enkele prijskamp deelnemen.
3) De antwoorden moeten teruggezonden worden vóór 10 september 1961 naar het magazijn waar U het vloeipapier ontving.
4) De deelneming aan deze kosteloze prijskamp vergt de instemming door de deelnemers met alle beslissingen van de jury.

Het is een verwezenlijking

Grand Bazar
Luik - Verviers - Jemeppe - Seraing

Grand Bazar
Antwerpen - Gent - Blankenberge - Hasselt - Turnhout
Lier - St-Niklaas - Merksem - Kortrijk

Galeries Anspach
Brussel - Mechelen - Vilvoorde - Leuven

MET DE MEDEWERKING VAN DE ERKENDE BOTTELAARS VAN « COCA-COLA »

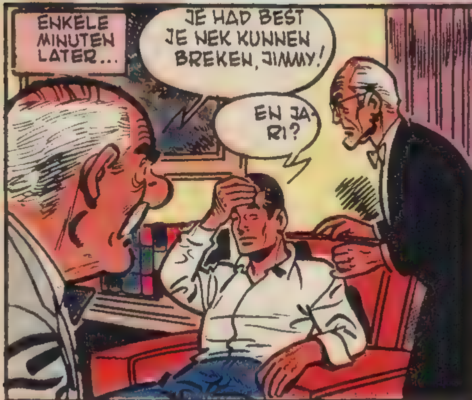
JIMMY TORRENT

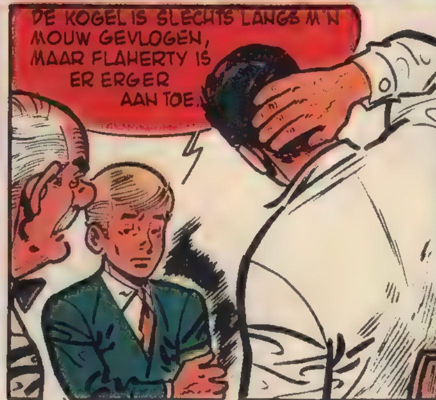
JARI *in* DE LAATSTE

Op het ogenblik dat Flaherty opbiechtte

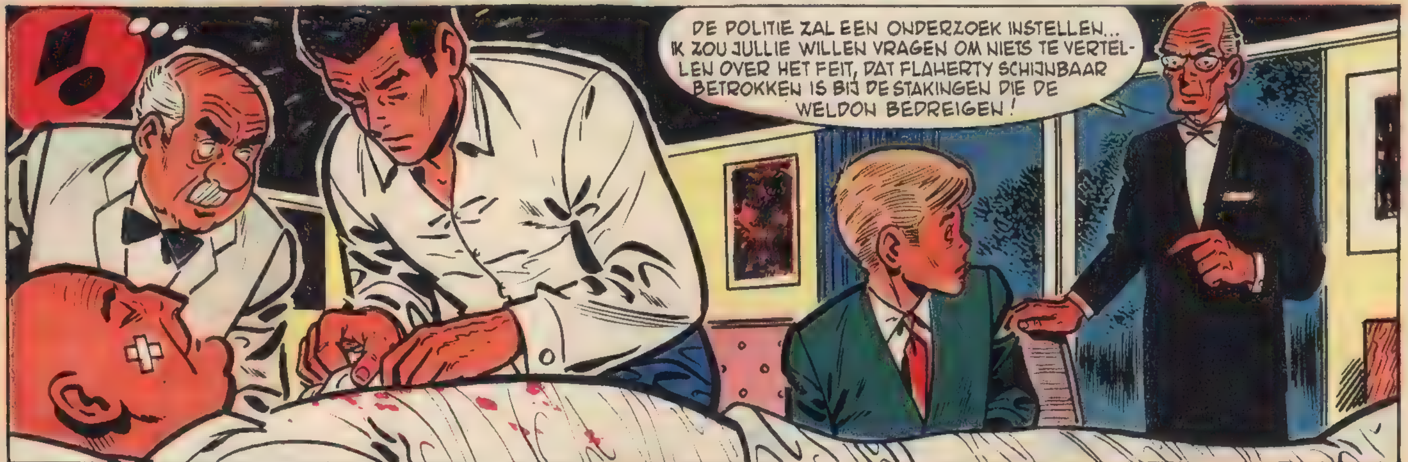

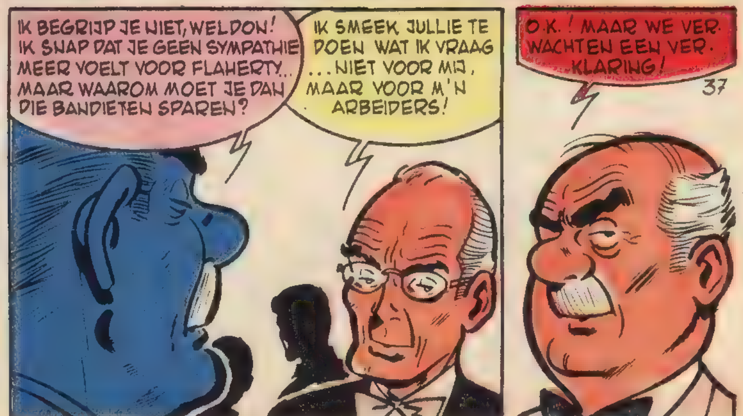

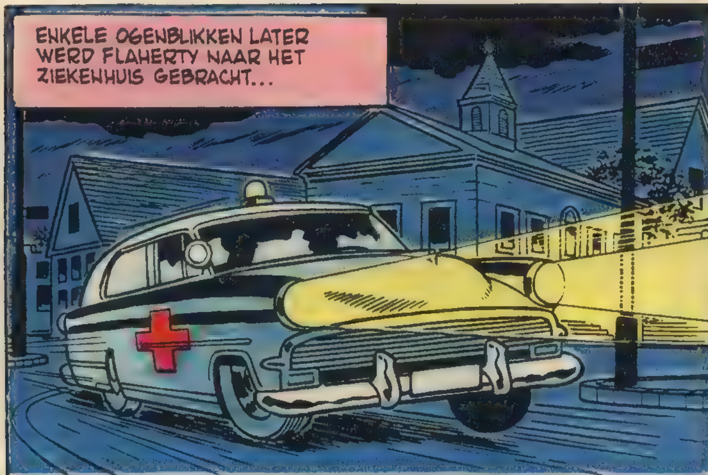

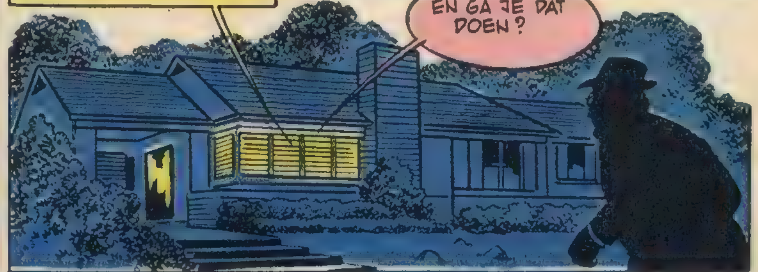
KANS van Larry PARKER door RAYMOND REDING

werd hij door een kogel getroffen.

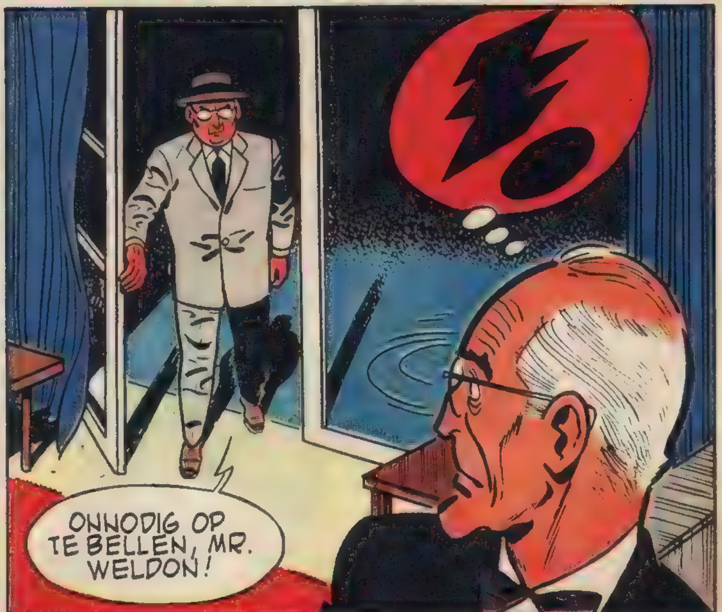

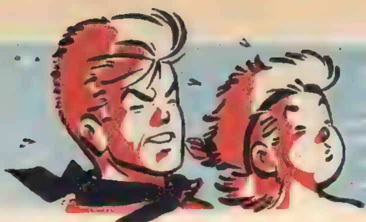

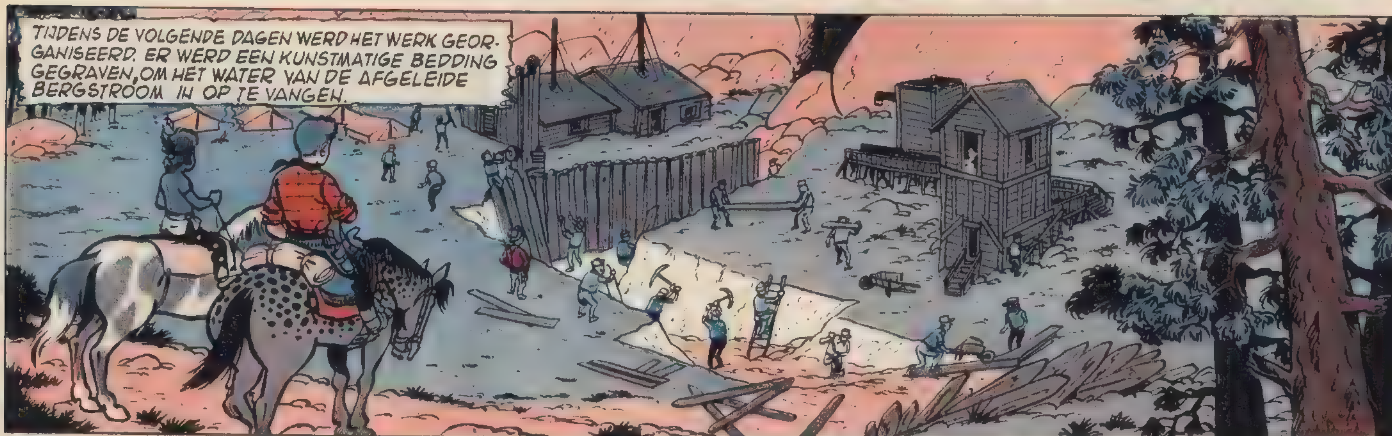
WORDT VOORTGEZET

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL

HET KR

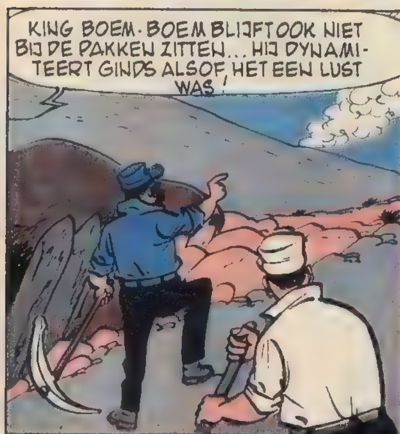
De loop van een rivier zal gewijzigd worden. De arbeiders hebben

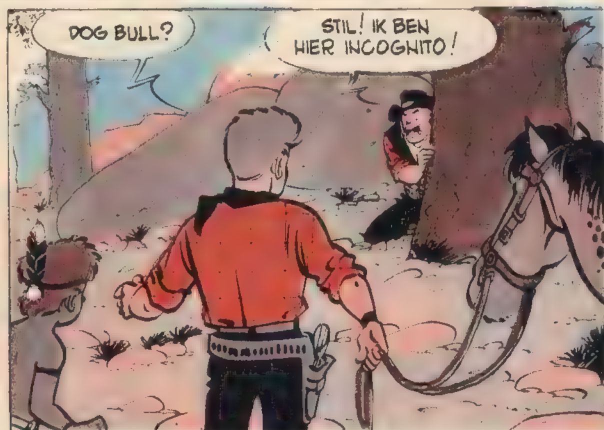

DOOR TIBET ★ SCENARIO GREG

UIT'VAT

Kid Ordinn verkozen om toezicht te houden op het werk...

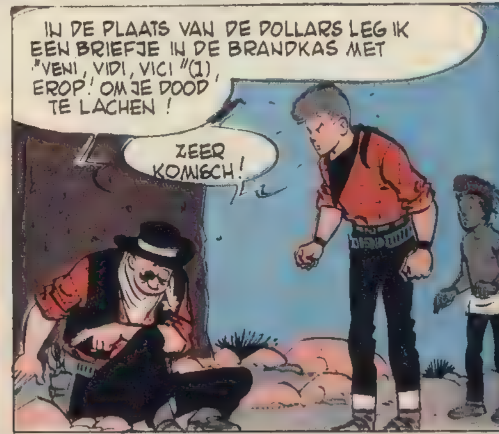

(1) HIJ KWAM, HIJ ZAG EN OVERWON!

WORDT VOORTGEZET

Wij ontdekken GUATE

1

2

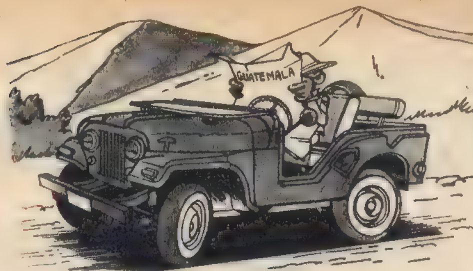
De kennismaking met Guatemala was niet denderend! Toen we het grensstadje Tapachula bereikten werden we verwelkomd door een tiental tolbeambten die lekker in een ligstoel lagen te luieren. We waren niet erg verkikkerd op vertraging, want we reisden tijdens het regenseizoen en wisten uit ervaring dat we ons van vijf uur af aan een flinke bui mochten verwachten die alle wegen voor een paar uur blank zette. We vertelden de heren dat we de tolformaliteiten zo spoedig mogelijk wilden afhandelen, maar we stuitten op een muur van misprijzen voor zoveel onbegrip inzake het naleven van 's lands gewoonten en gebruiken! Na een hele poos wachten wilden de heren eindelijk onze koffers nakijken en onze paspoorten afstempelen zodat we na een oponthoud van drie uur, eindelijk verder mochten. De asfaltweg slingerde nog enkele kilometers doorheen het verlaten landschap, maar tegen de avond brak de weg af en liet ons de keuze tussen een heleboel zandpaadjes die niet op onze landkaart vermeld stonden. We stuurden de wagen in een van de wegen en reden met een slakkegangetje van 20 km per uur verder. Het pad was bezaaid met grote keiën en we moesten oppassen om niet in de modderige karresporen vast te lopen. Aan de kruispunten stond geen enkele wegwijzer en we sukkelden moeizaam van de ene bocht in de andere. Soms doken enkele dorpjes in het licht van onze schijnwerpers op, maar alle deuren en ramen bleven potdicht gesloten en na enkele kilometers reden we weer doorheen een dicht bos van reuzenvarens en banaanbomen.

We belandden eindelijk in een dorp waar we benzine konden tanken, maar ondanks de grote paraplu die de man boven onze hoofden en de wagen hield, viel er voldoende water in de motor om ons de volgende dagen een heleboel last te bezorgen. Toen het dorp weer een eind achter ons lag ontwaarden we de rode lichten van een vrachtwagen die we gelukkig enkele uren konden volgen, zodat we niet meer zo bang hoefden te zijn om te verdwalen in de stikdonkere nacht.

Vulkaanlandschap

Na een lange nacht in de plassende regen gereden te hebben was alle leed geleden, en de dageraad toverde een prachtig, zonovergoten landschap voor ons. De weelderige plantengroei tekende zich schril af tegen de blauwe horizon en hier en daar priemden uitgedoofde vulkaankraters in de lucht. We stapten uit om al dat moois te bewonderen en keken in de richting van de Santa-Maria waar een witte rookpluim uit op steeg. Een landbouwer

MALA

stapte op ons toe en verklaarde dat de vulkaan « ademde ». De poëtische uitspraak stak ons een hart onder de riem en we zetten onze reis vol nieuwe moed verder. Het eerste dorp dat we tegen kwamen vergastte ons op een leuk schouwspel : het was net markt. Een vijftigtal vrouwen in kleurige klederdracht en bonte sjaals om het hoofd gewikkeld, droegen manden aan gevuld met reuzenradijzen en wortelen. Jonge meisjes zaten gehurkt bij een warmwaterstroompje waar damp uit opsteeg en waarin ze luid babbelend de was deden. Dit was een prelude tot een heerlijke reis van twee weken.

In Quezaltenango bezochten we het kerkje dat al verscheidene malen door aardbevingen vernield werd, maar steeds even piëteitsvol weer opgebouwd werd. In dit dorp droegen de vrouwen prachtige wijde plooirokken en sierlijk geborduurde smetteloze bloezen. De klederdrachten wisselden samen met de natuur van streek tot streek, maar overal dezelfde kleurenrijkdom en netheid.

Men raadde ons aan om naar San Francisco del Alto te gaan dat op een 3.000 m hoge rots ligt te dromen. Onderweg kruisten we tientallen marskramers die met hun waren naar de markt stapten. Het aantrekkelijkst waren de pottenbakkers, die gebogen liepen onder een heleboel kannen en kruiken die aan stokken op hun rug bengelden. Men wist ons te vertellen dat zo'n pottenbakker zelden profijt haalt uit zijn verkoop. De lui komen meestal van heel ver, soms wel drie dagen gaans en onderweg bekruipt hen heel dikwijls de lust om een glaasje te drinken.

We ontdekten trouwens dadelijk dat de bewoners van Guatemala graag alcoholische dranken lusten en we troffen dikwijls mannen aan langs de weg die hun roes lagen uit te slapen en enkele uren frisse nachtlucht nodig hadden om weer op toeren te komen. Dat de pottenbakkerij haast niets opbrengt schijnt hen niet te deren. Hun betovergrootvader leurde reeds met kannen en kruiken en waarom zouden zij er dan ineens mee ophouden ?

Een ander grappig tafereeltje was de boer met zijn wit en zwart gespikkelde biggen die, samen aan een lang touw gebonden, langs de weg slenterden. De biggen waren al net zo eigenwijs als bij ons de ezeltjes en de boer die al van meer dan honderd kilometer ver kwam, had de grootste moeite om de dieren voort te drijven. Nu en dan was er een bij die absoluut geen stap verder wilde en dan zat er voor de arme man niets anders op dan het moedwillige zwijntje onder de arm te nemen !

In San Francisco drumden de mensen tussen de neergehurkte verkopers die hun waren om zich uitgespreid hadden. Een eindje verder stond een groepje mensen met open mond te gapen naar een parkiet die de toekomst voorspelde... Haast alle vrouwen droegen een baby op de rug die, ondanks het rumoer en de drukte, rustig sliep. Het nieuwste modesnufje was een muts van in vieren gevouwen sponshanddoeken, made in U.S.A., die parmant op de hoofden van de elegante dames prijkte.

Behaagzieke heren

ALLE inwoners van Guatemala stammen regelrecht (of toch ongeveer) af van de Maya's. Het is een klein ras dat zijn tradities door de eeuwen heen trouw bewaard heeft. Alle kleren die ze dragen zijn thuis geweven en geverfd en huwelijken en geboorten gaan nog steeds gepaard met luisterrijke feestelijkheden. De jonge meisjes huwen reeds vóór ze zestien zijn, de onderhandelingen tussen de beide families vangen reeds aan wanneer de kinderen amper 7 of 8 jaar oud zijn ! De jongens moeten hun verloofde voor een flinke bruidschat kopen en indien er iets in het huwelijk spaak loopt dan trekt het meisje met haar bruidschat terug naar huis.

Kom mee naar pagina 28

3

1. De vulkaan Izalco die het dal van San Salvador beheerst.

2. Twee kleine dreumessen slenteren langs de straten van Santiago Atitlan.

3. Een pottenbakker op weg naar de markt van San Francisco del Alto.

4. De hele familie poseert voor de fotograaf van San Lucas del Alto.

5. Een inlandse vrouw aan haar weefgetouw.

4

5

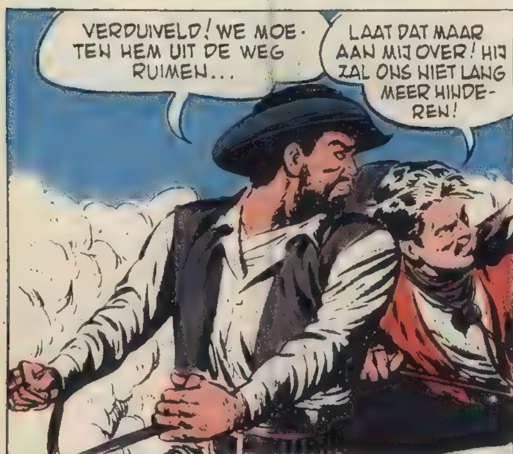

De Avonturen van

De drie bandieten slepen hun buit mee. Ze weten

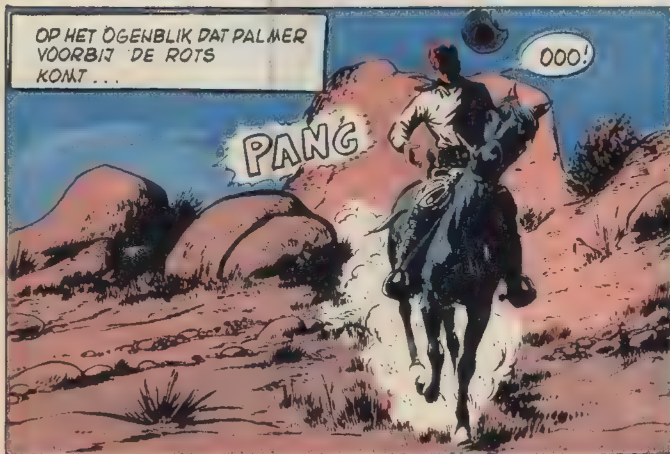

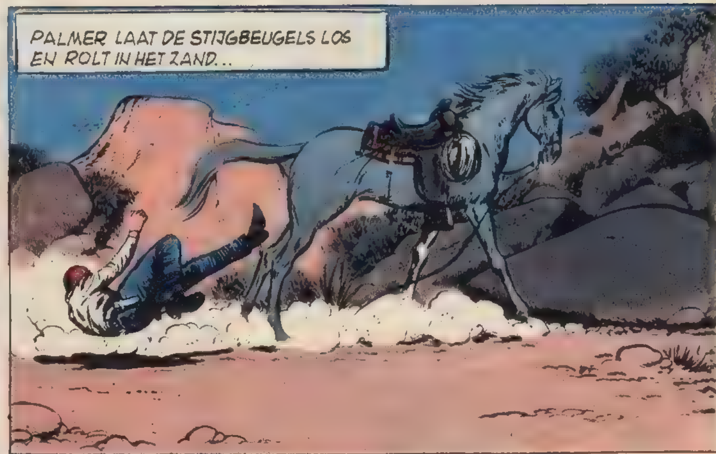

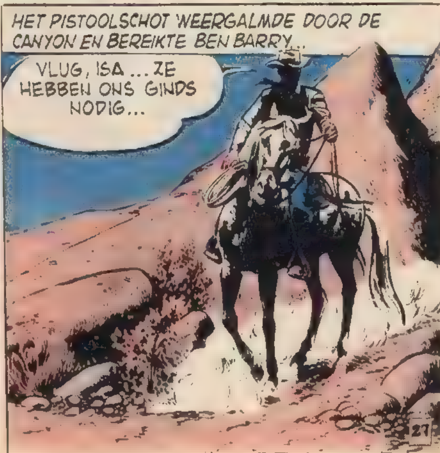

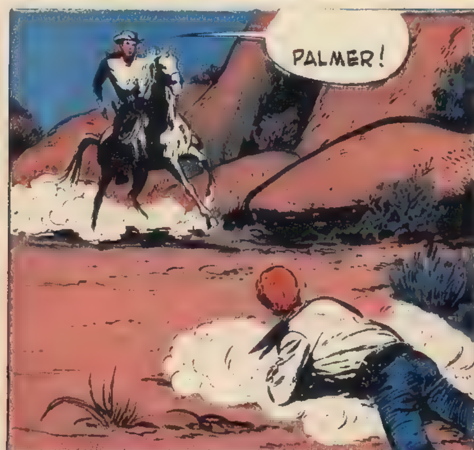

BEN BARRY

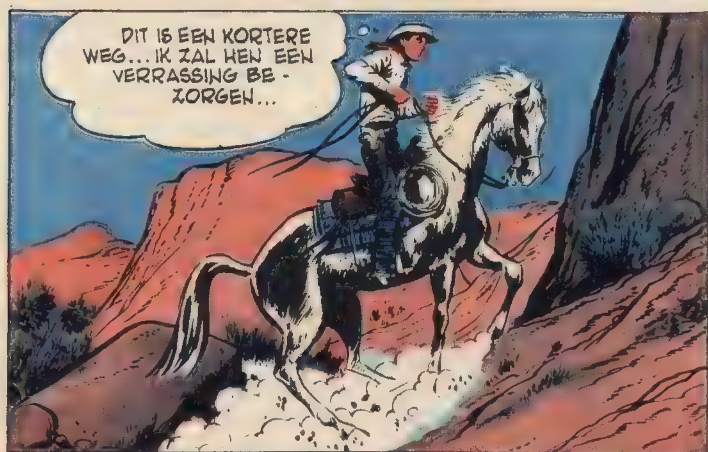
DOOR GERALD FORTON

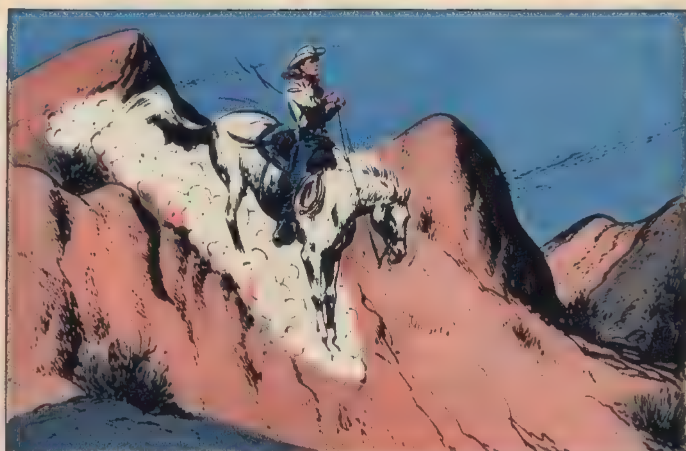
nog niet dat ze achtervolgd worden.

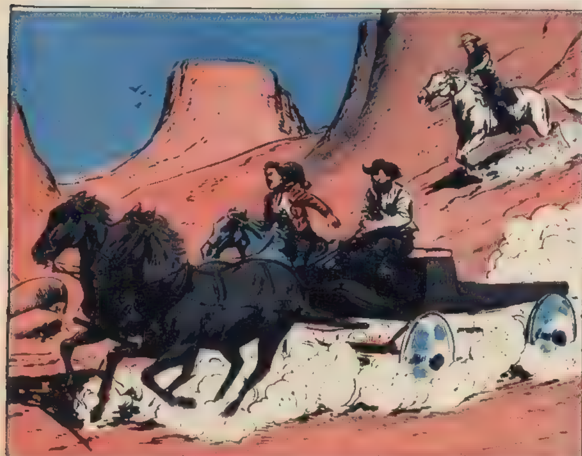

Wij on

De markt van Chichicastenango.

Twee dames met bontgekleurde hoofddoeken om en een kalkoen die ze wellicht willen verkopen.

Een ander schilderachtig hoekje van de markt.

Vervolg van pagina 25

In San Tomas Chichicastenango houdt men heel erg aan tradities. De vrouwen lopen er in sombere, kleurloze jakken achter hun prachtig uitgedoste mannen aan. De heren zijn erg behaagziek. Ze dragen allemaal korte spannende broeken in een dik zwart weefsel en een kort vestje met franjes dat rijkelijk geborduurd is. Op hun hoofd dragen ze een rode muts en om de schouders hangt een grote witte zak die ze nooit afleggen. Kopen en verkopen is de geliefkoosde hobby van alle bewoners van dit land. Ze trekken als verkopers naar de markt en maken het geld weer op zodra ze hun waren verkocht hebben. Ze willen vooral een goed plaatsje op de markt hebben en brengen de soms koele nacht door op het marktplein om toch maar zeker te zijn dat niemand anders hun plekje zal afnemen. De meesten hebben slechts een tiental oranjeappels aan te bieden, enkele slierten knoflook, een tros bananen of wat kalkstenen en met de opbrengst kopen ze een fleurige sjaal waar vrouwlief reeds zolang zin in had. Kalkoenen, kippen en katten worden ook te koop aangeboden en wachten op een liefhebber, opgesloten in een biezen mandje. In tegenstelling met de Mexicaanse honden zijn die van Guatemala lekker mollig. We vroegen ons angstig af of ze soms gefokt werden om opgegeten te worden, maar men stelde ons vlug gerust.

Gebruiken van vroeger en nu

DE helwitte kerk trok heel wat gelovigen die bij het vallen van de avond kwamen bidden. Op de trappen vóór de kerk stonden Indianen druk met wierookvaatjes te slingeren die een flauwe geur verspreidden en in witte wolkjes naar de hemel opstegen. Guatemala is overwegend Rooms-Katholiek, maar de goden van de voorvaderen hebben er nog niet afgedaan. De Indianen aanbidden de god van de regen, de maan, de zon en de wind om even later de kerk binnen te lopen, waar ze de voeten van een Christusbeeld kussen en regen afsmeken om het graan te doen groeien. Na de mis stapt iedereen naar de bergen om voor een stenen afgodsbeeld kaarsen te offeren. Paganisme en Christianisme bestaan er naast elkaar. De volgende dag zagen we een « cofradia » voorbij trekken. Een « cofradia » is een groepje mannen en vrouwen die door de oudste inwoners aangesteld worden om zich gedurende een gans jaar aan de eredienst van een heilige te wijden. Het groepje bezoekt elke dag een huis waar ze, in ruil voor de geboden gastvrijheid, zingen en dansen. Onderdak verlenen aan zo'n « cofradia » is een duur geval ! We verlieten Chichicastenango om naar het meer van Atitlan af te dalen dat te midden van vulkanen ligt. De twaalf

dekken Guatemala

dorpjes er omheen verschuilen zich in de scheuren van de bergwanden. Elk dorpje heeft zijn eigen taal, klederdracht en tradities en leeft in de grootste afzondering. We bezochten eerst San Lucas dat sinds drie dagen in feestroes was, en waar alle dorpelingen zich verdrongen om de fotograaf die op een plein kiekjes maakte. De kinderen keken reikhalzend uit naar de fel gekleurde dranken en het snoepgoed, terwijl de mannen met hun mooi versierde broeken aan liepen te paraderen.

Enkele kilometers verder ligt Santiago, maar daar weet men niets af van dat feest. De vrouwen wassen hun gitźwart haar langs de rivier waarna ze het met helrode lappen omhoog binden. De huisjes met de zwartgerookte rieten daken gaan schuil achter hoge heggen en nu en dan zien we een grote rookzuil achter de groene muur opstijgen, alsof het huis in lichtelaaie stond. Maar neen, de bewoners nemen hun dampbad waarbij koud water op hete stenen wordt gegooid om stoom te maken.

Een asfaltweg leidde ons naar Antigua, de eerste echte stad die we in Guatemala ontmoetten en die, tot aan de Spaanse verovering, de hoofdstad van de Maya's was. Een prachtige vulkaan domineert de stad. Vroeger bevond er zich een meer in de krater en daarom noemen de Indianen hem nog steeds Agua (water). In de XVIIIe eeuw werd de stad door een hevige aardbeving getroffen en heel het meer liep leeg over de stad die totaal verwoest werd. Antigua bewaart de charme van het verleden met zijn huizen met smeedijzeren tralies voor de vensters, zijn verlaten kathedralen en kloosters, met zijn zuilen en zijn muren waartussen prachtige gewassen en bloemen opgroeien.

Een vrolijk slot

GUATEMALA-CITY, de hoofdstad van Guatemala viel ons erg tegen en we vonden dat ze op een onbenullig provinciestadje leek met haar lage huizen en haar vieze uitstalramen. De regen was van de partij en we zochten ons heil in betere oorden. We hadden graag de ruïnen van de Mayastad Quiroga bezocht en daar we er niet aan moesten denken onze wagen door de modderwegen te sturen, huurden we een kar. Maar, we moesten onze plannen na enkele kilometers laten varen want we waren reeds druipnat en de kar zakte telkens in het slijk. De sombere regenwolken hingen zo laag dat het om drie uur 's middags reeds pikdonker was.

We namen de asfaltweg in zuidelijke richting om Quezaltenango te bereiken maar stuitten weldra op een opeenhoping van klei en rotsblokken, die door de hevige regenval van de bergen op de weg gerold waren. Tegen de middag hield de regen eindelijk op en we bezochten nog enkele dorpjes, die verscholen lagen in het dichte oerwoud en die nog tot voor enkele jaren volkomen afgescheiden waren van alle beschaving. In Palestina droegen alle vrouwen gele jurken en San Antonio Sacatepequez was volkomen verlaten omdat alle bewoners koffie plukten op de plantages in het dal. In San Martin Chile Verde kruisten we een begrafenis. De familieleden stapten achter de lijkbaar naar de kerk maar niemand scheen erg bedroefd, zelfs het jonge meisje niet dat haar vader ging begraven en zonder veel overtuiging « Papa... papa » zong. Toen het groepje onze auto bemerkte werd de lijkbaar met arondskelken versierd, langs de kant van de weg gezet en iedereen liep op ons toe om alles van nabij te bekijken. We hadden onvrijwillig voor een welkome afleiding gezorgd en de familie begon druk over de prijs te praten die wij hen moesten betalen om hen te mogen kieken !

Nadat wij 5 quetzals (ongeveer 18 gulden) betaald hadden, liet de hele familie zich rustig op het plaatje zetten !

We hadden haast het einde van onze ontdekkingstocht doorheen Guatemala bereikt en zagen in de verte reeds de grote stalen brug die de grens vormt. We reden doorheen een koffieplantage waarvan de rode vruchten rijp waren, en die door honderden mannen, vrouwen en kinderen in grote witte zakken geladen werden. Het laatste wat we van dit mysterieus land zagen, was een rij Indianen die met hun grote balen koffie op een rijtje langs de slingerpaadjes liepen en één voor één in de mist verdwenen.

De Indianen branden wierook op de trappen van de kerk ter ere van hun eeuwenoude goden.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE « ROOD-BLAUWEN » ZIJN NOG TE GROEN

HET elftal van Rocourt heeft tijdens het seizoen 1960-1961 enkele mooie beurten gemaakt. Het wist zich flink op te werken zodat het tot een van de drie favorieten behoorde, die voor het kampioenschap in aanmerking kwamen. Ze verwachtten zich waarschijnlijk zelf het allerminst aan dit buitengewoon succes. Het begon met de match tegen het elftal van Anderlecht dat ze in het Astridpark versloegen en ze bezorgden Real Madrid een fraaie nederlaag, tijdens een vriendschapsontmoeting.

Maar zoals dit voor meer ploegen het geval is, was Rocourt tegen het einde van het seizoen uitgeput en alhoewel ze zich nog niet liet verslaan, moest ze zich toch al te vaak met een gelijkspel tevreden stellen. Dit viel samen met het onactief blijven van Victor Wégria. We moesten reeds dikwijls opmerken, dat wanneer de midvoor van Rocourt niet uit z'n slof schiet, de Luikenaars min of meer de kluts kwijt zijn. De derby « Standard-Luik » van februari gaf de doorslag. De jonge « rood-blauwen » konden het niet langer bolwerken en moesten het onderspit delven. De nederlaag, 2-0, lag hen zwaar op de maag en de leiders van Rocourt vertelden aan iedereen die het horen wilde, dat die nederlaag te wijten was aan het feit dat de spelers van Standard rijper en dus geroutineerder waren.

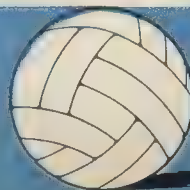
De jonge ploeg kon het verlies van twee punten tijdens de Luikse Derby niet goed verwerken. Ze voelde zich sterk met de derde plaats voor de kampioenschappen, want dank zij haar puike resultaten stond ze gelijk met haar grote buur van Sclessin. Dat ze haar doel niet bereikte komt doordat de spelers hun zenuwen niet langer de baas konden en omdat Standard ook werkelijk « rijper » is.

Hoe liggen hun kansen voor dit seizoen ?

Op het ogenblik dat de nederlaag van de Luikse ploeg een voldongen feit was, verklaarden de leiders van de Belgische voetbalbond dat zij absoluut niet verwonderd waren over die uitslag. Ze geloofden wel in de kansen van het Rocourt, maar voegden er aan toe, dat de jongens van de Luikse club pas klaar zouden zijn binnen twee jaar.

We zijn het met die uitspraak eens, want er hapert niet veel meer aan F.C. Luik om hetzelfde peil als het elftal van Sclessin te bereiken. Ze hebben een puike verdediging die krachtdadig in handen wordt gehouden door Emile Lejeune. De middenlijn is ook niet slecht, maar hun aanvalslijn laat te wensen over en kan slechts op de scherpschutter Victor Wégria bouwen.

Daar moet dus dringend aan verholpen worden, anders loopt heel de zaak ook dit jaar spaak.

whip
whip
whip

PETILLANT

CITRON

ORANGE

SPORT

hourra!

NATUURLIJK, MET KUIFJE'S BON!

plans

DE SPOORWEG, BELANGRIJKSTE VERVOERMIDDEL TE LANDE

De moderne trein van 1961 lijkt evenmin op die van 1835, als de Caravelle op het eerste vliegtuig van Blériot. De eerste Belgische spoorweg werd aangelegd tussen Brussel en Mechelen en op 5 mei 1835 werd ze in gebruik gesteld.

De eerste trein met zijn stoommachine van 12 ton leek sprekend op de ouderwetse postkoetsen van die tijd. De vijf eerste locomotieven die voor de verbinding op de eerste spoorlijn zorgden werden te Newcastle in Engeland gebouwd en droegen de naam : *De Pijl, De Stephenson, De Olifant, De Sneltrein* en *De Bliksem*. Op 30 december 1835 leverde John Cockerill uit Seraing de eerste Belgische locomotief, die *De Belg* gedoopt werd.

In het begin geloofden de mensen niet in de toekomst van de spoorwegen, maar intussen is de spoorweg de kinderschoenen ontgroeid en haar rol is zeer belangrijk geworden. Veiligheid, regelmaat en snelheid, hebben in de loop der jaren een reusachtige vooruitgang gemaakt. Tussen 1930 en 1940 nam het spoorwegverkeer een snelle uitbreiding. De economische ontwikkeling vereiste een snel en massaal vervoer van goederen en personen tussen de steden en het platteland, en van de landbouwstreken naar de afzetgebieden. Zoals de vroegere zeilschepen plaats moesten maken voor de stoomschepen, werd de stoomlocomotief ook langzamerhand vervangen door electrische- en met Dieselmotoren aangedreven machines. Wanneer je nu en dan nog een stoomtrein ziet rijden, bekijk hem dan goed want waarschijnlijk is het een van de laatsten !

Binnen enkele jaren zullen er in

heel Europa nog uitsluitend electrische treinen rijden of zacht dreunende Diesels.

Het ontwikkelingsproces van de spoorwegen is nauw verbonden met de moderne vooruitgang in het algemeen. Vroeger waren er speciale locomotieven nodig voor goederen- en personenvervoer, plattelandstrei-

Oude locomotief type 12, Belgische Staat, aan het hoofd van de Oostende-Wenen Express uit 1889.
(foto N.M.B.S.)

nen en treinen die doorheen heuvelachtige streken reden. Eertijds zwoegden de machinisten met hun borst naar de vuurpoel en hun rug in de ijskoude wind om tonnen kolen van de tender in de gapende muil van het zwarte monster te scheppen.

De electrische- of de Dieselmachine kan elke trein overal heen brengen in alle veiligheid en met de grootste stiptheid.

Een moderne trein vervoert de reizigers met een snelheid van 120 km per uur en de goederentrein van 1800 ton haalt een gemiddelde snelheid van 60 km per uur. Een behoorlijk spoorwegnet bestaat niet alleen uit verbeterde locomotieven en aanhangwagens, maar ook uit sporen, een seininrichting die voor de veiligheid van het verkeer zorgt, een exploitatiedienst die de uur- en beurtregelingen opstelt, in het kort volledige technische en administratieve diensten die een vlug en veilig verkeer verzekeren.

Dit zou allemaal onmogelijk zijn zonder de totale medewerking van een zeer toegewijd personeel dat zijn taak dag na dag, generatie na generatie trouw vervult.

Het personeel werkt niet alleen op de treinen zelf. Een heleboel arbeiders zorgen zomer en winter, bij warm en guur weer voor het onderhoud van het spoor, de wissels, de kruisingen, de seininrichting, de overwegen, enz. Zonder hen zou de spoorweg nooit geworden zijn wat zij is : de veiligste en snelste verkeersmogelijkheid te lande voor reizigers en goederen.

Locomotief « L'Eléphant » uit 1835.
(foto N.M.B.S.)

Internationale trein uit de jaren 1939 die tussen Brussel en Oostende het wereldrecord snelheid behaalde. Locomotief type 12, N.M.B.S.
(foto N.M.B.S.)

TEKST EN FOTO'S VERZORGD DOOR DE K.B.V.V.S.

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

Dit is muziek voor iedereen !

HET VIOOLCONCERTO VAN BEETHOVEN

SOLIST : YEHUDI MENUHIN — DIRIGENT : FURTWANGLER

LUDWIG VAN BEETHOVEN componeerde slechts één concerto voor viool, terwijl hij er vijf voor piano schreef. Hoe dat komt? Zeer waarschijnlijk omdat de piano « zijn » instrument was. Beethoven was een klaviervirtuoos. Hij kon, zo zegden zijn vrienden, zo mooi piano spelen als hij kon componeren. En dat is niet weinig gezegd! Het vioolconcerto in D majeur, Op. 61, is wereldberoemd en behoort tot de strijdrossen van alle grote vioolvirtuozen. Dit plaatje — His master's voice — brengt het met Yehudi Menuhin als solist en met het Philharmonia Orchestra onder de leiding van Wilhelm Furtwängler. Zeer recent is deze plaat niet, maar dat doet weinig ter zake. Ze is prachtig en technisch feilloos. Té emotioneel, té romantisch beweren sommige critici, maar daarmee zijn wij het niet eens. Luister er naar en vorm zelf een oordeel.

VIER VRIENDEN

crooner
gitaar
bas-gitaar
en drummer
VORMEN HET LEUK STELLETJE :

THE COUSINS !

NEEN, Andre, Adrien, Jean en Guido zijn geen echte neven van elkaar, ze noemen zich alleen maar « The Cousins » en vormen samen een drumband die ons vergast op meeslepende danswijsjes! Heb je een fuif in 't verschiet of wou je iemand met een leuke plaat verrassen, aarzel dan geen ogenblik en tracht de laatste plaat van dit stel, « Join the cousins » (Palette records LPP 90) op de kop te tikken.

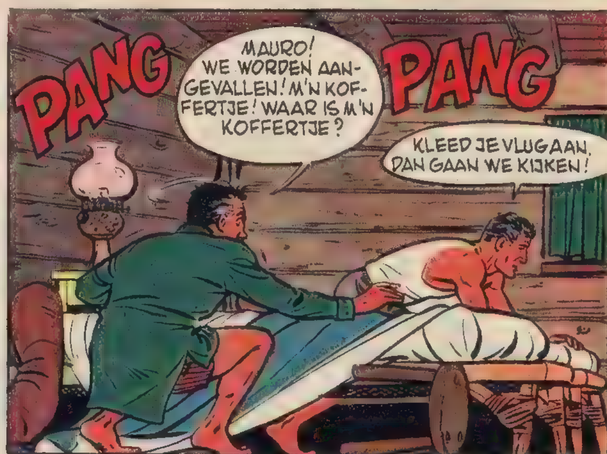
Het is een plaatje voor jonge lui die nu en dan de benen graag uitslaan op het ritme van goede dansmuziek. De liedjes die de pseudo-neven vertolken zijn trouwens geen onbekende meer voor je. Naast het wijsje « Kili Watch » dat een overweldigend succes kent, kan je ook genieten van « The midnight sun will never set », « Manhattan spiritual », « I told you so » en nog een heleboel andere.

HET VERRAAD VAN

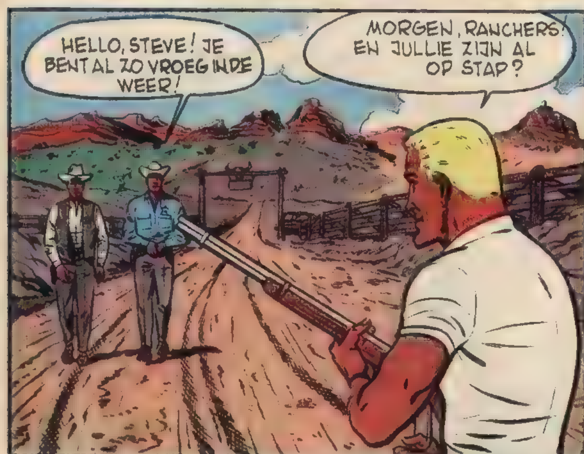

Michel en zijn twee vrienden zijn in Texas toegekomen en werden verwelkomt

STEVE WARSON

door Steve. Michel is een beetje verrast over de houding van zijn vriend…

door Jean Graton

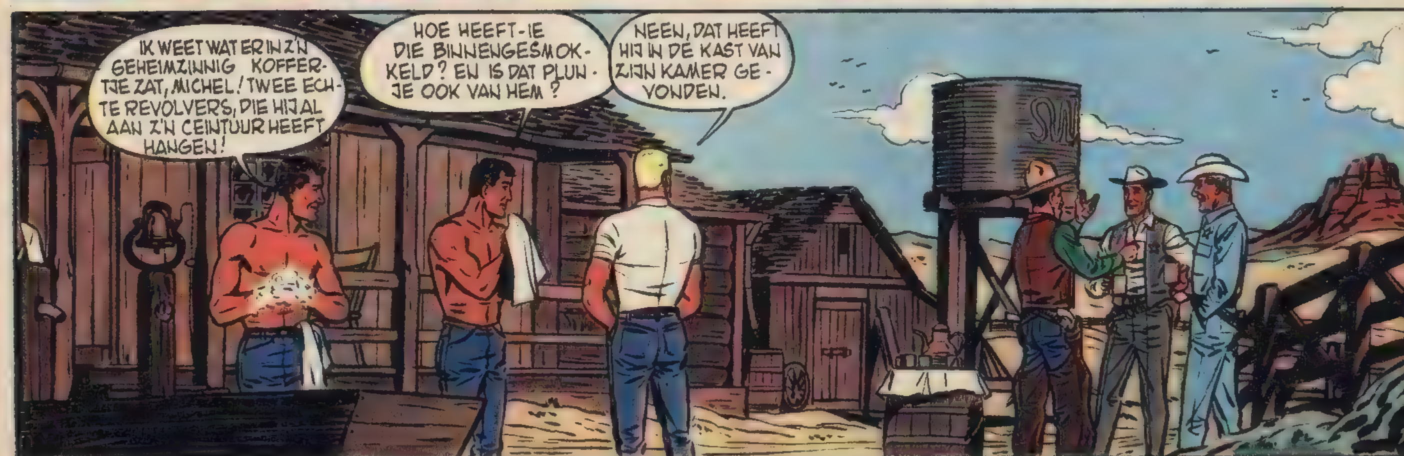

WORDT VOORTGEZET

DE AVONTUREN VAN JIMMY STONE

DE SCHADUW VAN

Achtste hoofdstuk

EEN HARTIG GESPREK

GEOBSEDEERD door de gedachte dat het tuig ieder ogenblik in zijn gelaat kon ontploffen, liet Jimmy zich onder de wagen glijden om het los te maken. De tijdbom was met een primitief vlechtwerk van ijzerdraad aan het koetswerk vastgehecht en Jimmy zou er in een oogwenk mee klaar geweest zijn, indien hij in normale omstandigheden had kunnen werken. Maar zijn positie onder de wagen was alles behave makkelijk en het was zo ontzettend heet dat de zweetdruppels hem voortdurend in de ogen prikten en hem verblindden. De angst maakte hem onhandig en het duurde een kwartier vooraleer het tuig van de wagen was losgemaakt.

ZONDER één seconde te verliezen en met kloppend hart, liep Jimmy er een honderdtal meters mee verder en deponeerde het op de bodem van een kleine natuurlijke krater. Indien de bom daar ontplofte, zou de schade zeer beperkt zijn.

Opgelucht keerde Jimmy Stone naar zijn wagen terug, stak een sigaret op en nam een flinke slok whisky om van de emotie te bekomen. Dan vijzelde hij het reservewiel op. Af en toe wierp hij een blik in de richting van de kleine krater waar hij de tijdbom had gelegd. Het was net alsof hij het getiktak van de wekker duidelijk hoorde. Wanneer zou het tiktakken ophouden ? Wanneer zouden al de seconden afgeteld zijn ? Het was onmogelijk dat te weten te komen, hij zou geduldig moeten wachten...

Toen de reparatie klaar was, reed Jimmy een tweehonderdtal meters verder, lei de motor stil en nestelde zich diep in zijn zetel, vast besloten daar te wachten tot de bom zou ontploffen. Het kon hem niet schelen hoe lang dat nog zou duren... Het was bijna elf uur toen de bom ontplofte. De explosie was dof, zonder echo. Een straal rood zand schoot de hemel in, de rode stofjes bleven een tijdlang in de lucht hangen en dwarrelden dan langzaam naar beneden toe en vielen op meer dan honderd yards in de ronde. Een huivering liep Stone over de rug. Indien hij geen lekke band had gehad, dan zouden zijn « stoffelijke resten » thans ergens in de woestijn liggen...

Wie had de tijdbom geplaatst of doen plaatsen op de wielas van de jeep ? Jimmy dacht eerst en vooral aan zijn baas, maar hij begreep zeer spoedig dat hij op een vals spoor was. Indien Pearson het zelf had gedaan, zou hij de zaak toch heel anders aan boord hebben gelegd ! Hij zou zijn secretaris toch niet die zelfmoord-opdracht hebben gegeven in aanwezigheid van getuigen... Hij zou niet die toon hebben aangeslagen... Hij zou Jimmy niet hebben beledigd... Eén ding stond vast : de vijand was in de burcht. Hij was in Ain-el-Beida en hij had besloten het offensief in te zetten !

Jimmy zette de motor weer aan gang en het hoofd vol zorgen reed hij naar Bhrea, eerste etappe na Palmyra op de weg die naar Sabaa-Biar leidde.

* * *

De geofysicus was een Oostenrijker en heette Frölig. Hij had een rond gelaat vol sproeten, naïeve ogen en een sympathieke glimlach. Hij was een aangename reisgezel, maar erg praatziek. Hij praatte over de muziek, over de binnenlandse politiek van Zuid-Afrika, over de kunst om dieren op te zetten, over de broosheid van de automatische transmissies, de toekomstige triomf van de abstrakten over de figuratieven en over de beste manier om een licht gekookt eitje te eten... Jimmy luisterde er niet meer naar. Hij vergenoegde er zich mee af en toe met het hoofd te knikken en ja of neen te zeggen. Het was avond toen zij in Ain-el-Beida toekwamen. Jimmy Stone zette Frölig voor zijn bungalow af, ging de jeep stallen en wandelde dan naar de villa van Pearson toe. Onderweg ontmoette hij verscheidene leden van het technisch personeel. Niemand scheen er over verwonderd dat hij heelhuids weerkwam. Zelfs Pearson, die voor zijn werktafel zat en een topografische kaart bestudeerde, scheen niet verbaasd. Hij glimlachte ironisch, zette zijn bril af en leunde achterover.

— Wel, Howard, zei hij, is je tocht door de woestijn goed verlopen ?

— Tamelijk goed, vermits ik hier terug ben !

— Ik hoop dat je niet boos bent om hetgeen ik je hedenmorgen heb gezegd. Ik had je reeds lang de mond willen snoeren en ik had nu eindelijk de gelegenheid. Ik weet wel dat je in aanwezigheid van derden niet kan tegenstribbelen... Het heeft me deugd gedaan, ik voelde me nadien opgelucht !

Jimmy haalde de schouders op en antwoordde :

— Je hebt de lessen van Cootie niet vergeten.

Pearson zette grote ogen op en herhaalde zeer verwonderd :

— Cootie ?... Wat bedoel je daarmee ?...

Stone kneep de ogen half toe, stak langzaam een sigaret op, knikte even en antwoordde :

— Heeft geen belang ? Cootie is een legendarische figuur. Alle kinderen van Texas kennen hem goed, maar ik had vergeten dat jij uit Maine afkomstig bent.

De bezorgdheid week van Pearsons gelaat. Hij slaakte een diepe zucht en bekeek zijn beschermengel dromerig. Dan vroeg hij :

— Is Frölig niet te lastig geweest op reis ? Hij is een lieve man, maar hij heeft de reputatie erg praatziek te zijn.

— Dat is hij ook ! Maar voor het overige zeer innemend... Maar het scheelde geen haar of ik had hem niet naar Ain-el-Beida kunnen brengen !

— Hoezo ?

— Iemand heeft het noodzakelijk gevonden de jeep van Holmann te saboteren... Onder het frame hing er een kleine tijdbom...

De ingenieur schrok hevig. Jimmy twijfelde er niet meer aan dat die verbazing oprecht was.

— Een bom ? stotterde de ingenieur ongelovig. Dat is toch niet mogelijk ! Je maakt grapjes !

— Nooit ben ik zo ernstig geweest en je kan die bom niet vergelijken met de naja die ze in jouw reiskoffer hadden gezet, hoor ! Die tijdbom was écht ! Ik heb het tuig horen ontploffen.. Het was een hels lawaai, dat verzeker ik je !

— Maar wie heeft dat gedaan ?

— Dat zou ik ook willen weten ! Pearson, heb jij nagegaan of Holmann wel degelijk aan dysenterie leed ?

— Neen, helemaal niet. Mihavic heeft het me gezegd en ik heb geen enkele reden om aan zijn woord te twijfelen. Nou, ik zal dat morgenochtend even onderzoeken !

— En toen je wist dat je geen chauffeur had, heb je me dan spontaan uitgekozen om die opdracht te volbrengen ?

— Ik snap niet wat je bedoelt...

— Heeft niemand je voorgesteld mij naar Savaa-Biar te zenden ?

De ingenieur aarzelde even, fronste de wenkbrauwen en ademde diep alsof hij zijn gedachten bij elkaar wou rapen. Ten slotte antwoordde hij :

— Ik heb daar eigenlijk niet op gelet ! Het is mogelijk dat Mihavic of Van

ROMAN DOOR A. FERNEZ : GEILLUSTREERD DOOR AIDANS

EEN MAN

Jimmy Stone werd er mee belast te waken over Alec Pearson, een ingenieur die in Syrië belangrijke irrigatiewerken moet uitvoeren. Op weg door de woestijn ontdekt Jimmy, dat er een tijdbom onder z'n jeep bevestigd werd.

Belsem je naam heeft genoemd, maar ik ben daar toch niet zo zeker van. Waarom vraag je me dat eigenlijk ? Verdenk je iemand van de basis ?

— Hou je niet dommer dan een dorpsidioot ! antwoordde Jimmy ongeduldig. Slechts hier, te Ain-el-Beida, kon die tijdbom worden geplaatst. De Bedoeïenen zijn totaal buiten die zaak, dus maakt de moordenaar deel uit van jouw technisch personeel !

— Maar dat is gekheid, dat kan ik niet geloven !

— Er zijn moordenaars met een engelengelaat en misdadigers die er uitzien als rustige burgermannetjes !

— Goed. Maar hoe verklaar je dat ze jou uit de weg willen ruimen en niet mij ?

— Ze denken waarschijnlijk dat ze jou makkelijker kunnen treffen, wanneer ze eerst je lijfwacht naar de andere wereld hebben gestuurd. Onze tegenstrevers redeneerden reeds aldus in Athene en de arme Dexter was er het slachtoffer van. Maar nadien, na de dood van Dexter, is er iets gebeurd dat hun plannen in de war heeft gestuurd... Pearson antwoordde niet. Hij was zeer bleek geworden en Jimmy zag dat er dikke zweetdruppels op zijn voorhoofd stonden. Na enkele ogenblikken deed Pearson zijn bril af en begon de glazen zorgvuldig schoon te wassen.

— Heb je er een idee van wie de...

— Wie de moordenaar is ? Neen, dat weet ik niet... Er zijn twaalf mannen op de basis waarmee ik zeer weinig contact heb. Ik ken hen pas sedert anderhalve week en ik weet niet wie ze eigenlijk zijn. Dat weet jij trouwens ook niet ! Ik weet niet wat ze denken en ik weet ook niet wat ze willen. Ze zijn allemaal verdachten en dat maakt mijn taak niet gemakkelijker !

— Wat ga je nu doen ?

— Niets. Ik heb geen enkel element om een enquête te beginnen. De aanslag zegt me echter zeer duidelijk dat men weet « wie » ik ben, ik zal dus vrijer kunnen handelen. Er is geen enkele reden meer om mij thans nog te verbergen !

Jimmy's groene ogen bliksemden en Pearson die hem aankeek, was verbaasd over de plotselinge verandering die zich had voltrokken in Jimmy.

— Waar denk je aan ? vroeg de ingenieur en er klonk onrust in zijn stem. Men zou zeggen dat je...

Met autoritair gebaar lei Jimmy de ingenieur het zwijgen op. Vlug en stil liep hij naar de deur en trok ze bruusk open. De man die in de gang stond om het gesprek af te luisteren had echter toch de tijd gekregen zich om te draaien. Hij holde door de gang en verdween door de ingangsdeur die op een kier was blijven staan. Jimmy Stone greep zijn pistool en zette de achtervolging in. Toen hij op de drempel van de bungalow was, zag hij een man in witte kleren, die pijlsnel vluchtte. Het was zeer donker en weldra versmolt de gestalte met de duisternis. Het had geen zin de achtervolging voort te zetten. Jimmy gaf zich daar zeer spoedig rekenschap van. Hij stak zijn automatisch pistool weer in de holster en keerde op zijn stappen terug. Indien Pearson die domme vraag niet had gesteld op het ogenblik dat hij naar de deur van het kantoor had willen lopen, dan zou hij het gelaat van de spion hebben gezien.

Het noodlot had het anders gewild...

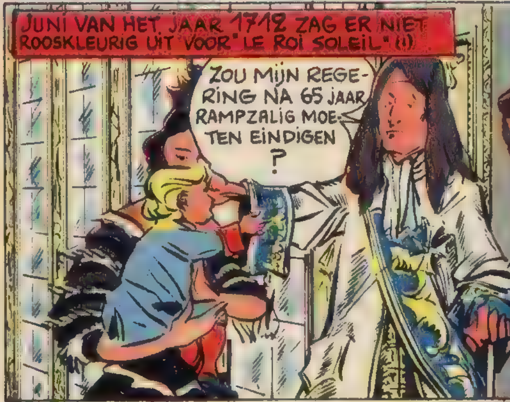
Wel, Howard, is je tocht door de woestijn goed verlopen ?

SCENARIO : Y. DUVAL
TEKENINGEN : LEONARD

DE SLAG BIJ DENAIN

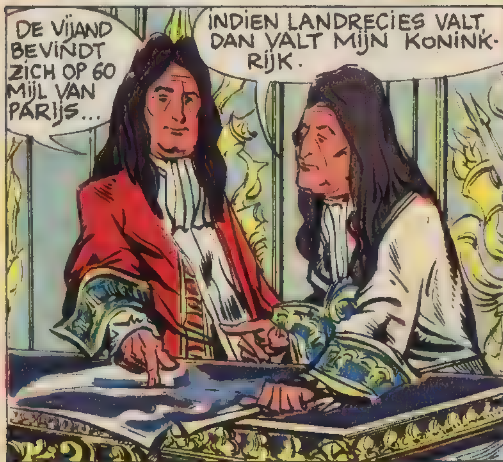

(1) DE ZONNEKONING.

VAARWEL, ADVISEUR, EN HARTELIJK DANK VOOR JE GASTVRIJHEID!
JULLIE HEBBEN ME ER TOE GEDWONGEN, MAAR VERGEET NIET, MONSEIGNEUR, DAT WE VIJANDEN ZIJN!

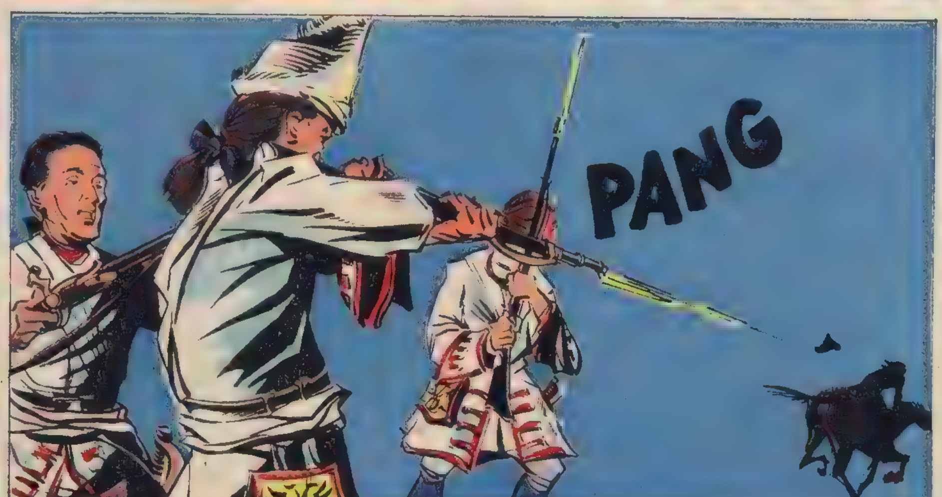
WELDRA TROK ER EEN BELANGRIJKE VERSTERKING NAAR HET ZUID-OOSTEN!

WAAR LOOP JE HEEN, FRANZ ?
NA LANDRECIES TREKKEN WE NAAR PARIJS!

JE VERTREKT? MAAR ER ZAL GEVOCHTEN WORDEN EN DE WEGEN WORDEN ONVEILIG GEMAAKT DOOR GEWAPENDE KRIJGERS..
IK ZAL LATER ALLES VERTELLEN! VLUG, ZADEL MIJN PAARD!

ADVISEUR LEFÈVRE D'ORVAL DRAAFDE OVER HET PLATTELAND IN DE RICHTING VAN DE VOORPOSTEN.

HALT! WIE DAAR?

UIT DE WEG!
VERDUIVELD! EEN....

PANG

DE KOGEL IS LANGS ME HEEN GESCHEERD. MIJN HAAR MOET GESCHROEID ZIJN!

ENKELE MINUTEN LATER...
WIE BEN JE?
EEN VRIEND!

IK BEN LEFÈVRE D'ORVAL, ADVISEUR BIJ HET PARLEMENT VAN DOUAI! IK MOET DADELIJK MET JE CHEF PRATEN!

RECHTSOMKEER DAN ! EN OP EEN DRAFJE !

WAT ? LOPEN WE DAN NIET MEER NAAR DE MUIL VAN 'T KANON

DRAAIEN WE DE VIJAND DE RUG TOE ?

'S MORGENS, OP 24 JULI....

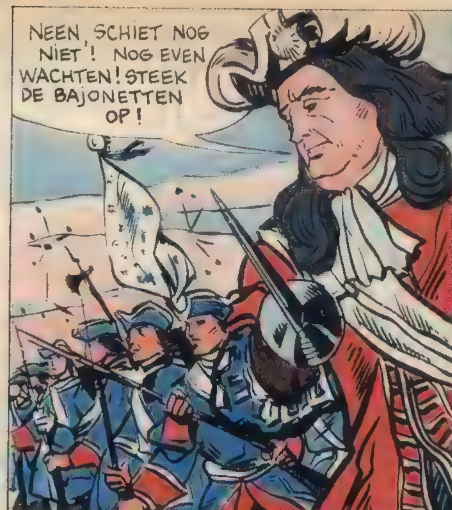
ONZE SOLDATEN ZIJN VERZAMELD, MAARSCHALK....

ZE ZIJN BESLIST MOE NA ZO'N TOCHT.

WANNEER JE HEN VERTELT DAT ZE MOGEN VECHTEN, ZULLEN ZE VLUG OPGEKIKKERD ZIJN !

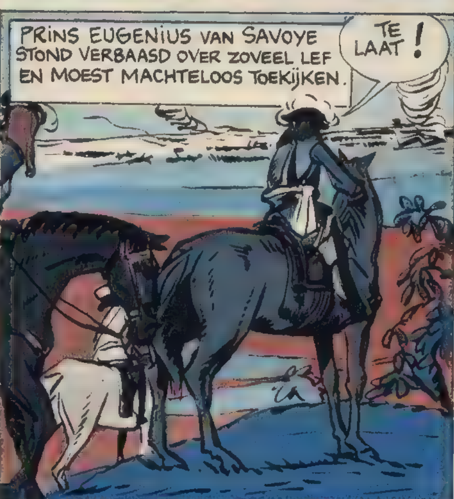

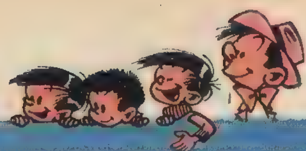

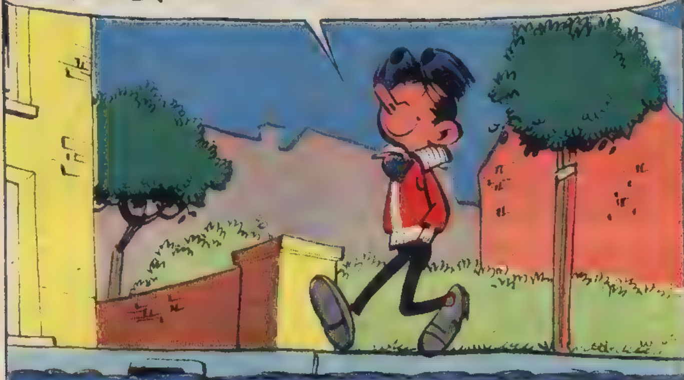

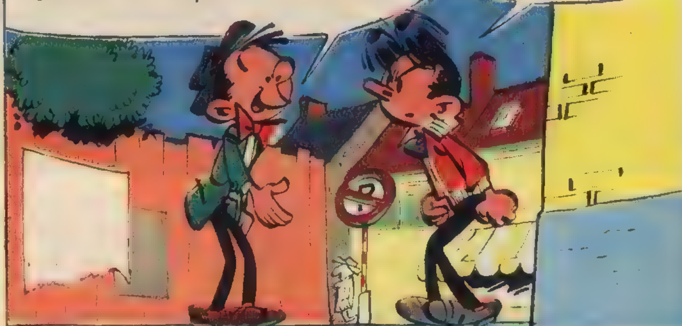
Volgende week : ADOLF SAX

TON en TINNEKE
KNALREIZEN

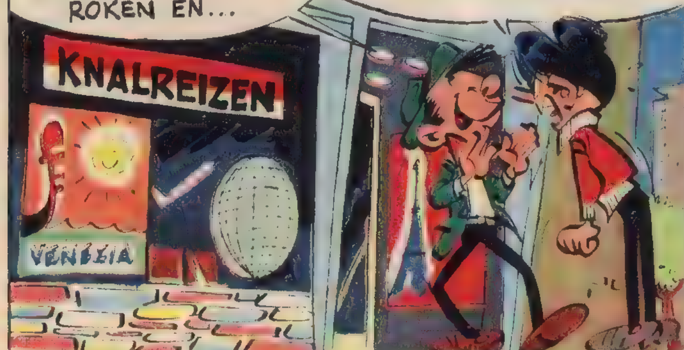
door Attanasio

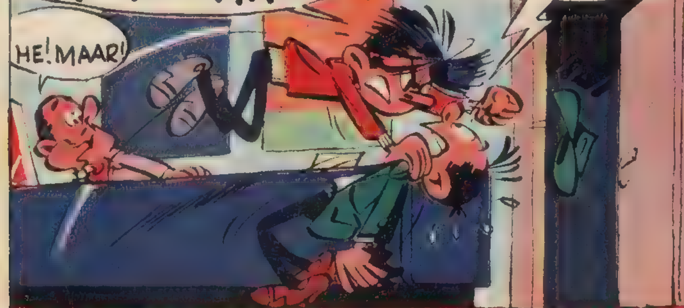

HUBERT STROOIT SNIPPERS UIT

BOKSEN MAAR !

FRANKRIJK heeft een nieuw boksgenie ontdekt ! De jonge bokser Omrame Sadom beukt zo keihard tegen de boksballen dat hij er reeds drie op één enkele week stuk geslagen heeft ! Op dat gebied spant hij de kroon !

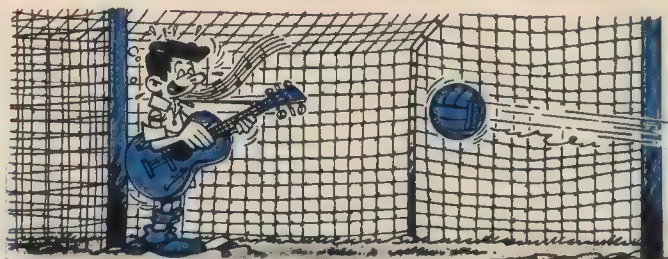
VERZWAKKEN DE KANGOEROES ?

VOOR het eerst sinds lange tijd heeft de directie, die de officiële Australische tennisploeg samenstelt voor het Europees tournee, met de handen in het haar gezeten. Frazer, Laver en Emerson hadden belet gegeven en men vond geen plaatsvervangers. Een poosje geleden zou Australië niet verlegen gezeten hebben om puike tennisspelers te vinden.

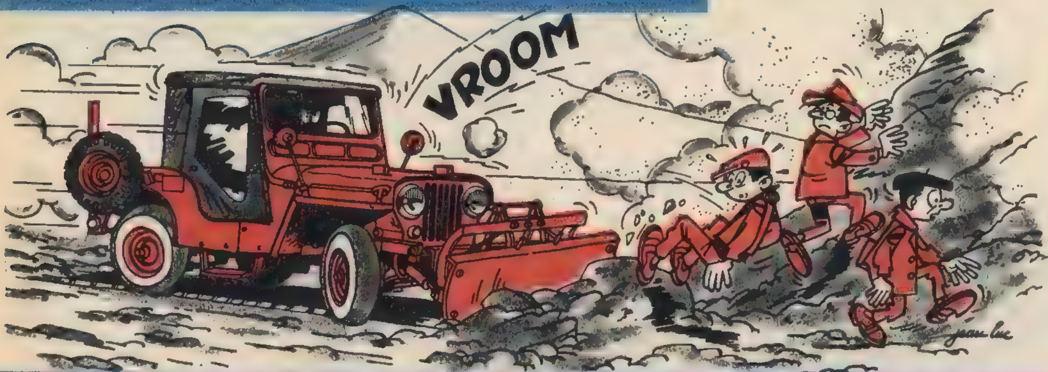
ARGENTINIE VOERT MINDER VOETBALLLERS UIT

ARGENTINIE was het land dat de meeste voetballers uitvoerde, maar het schijnt dat die bron uitgeput is. Sedert de wereldbeker 58 werden zeventien Braziliaanse voetballers ingevoerd.

FONTAINE STAAT TUSSEN TWEE VUREN

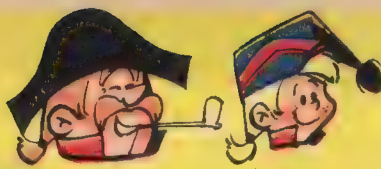
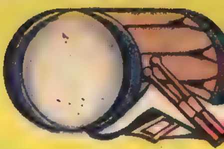

DE puike midvoor Just Fontaine van de Franse club Reims denkt er ernstig over begin september weer te voetballen. Hij had een beenbreuk opgelopen die echter prachtig genezen is. Om weer duchtig te trainen heeft Fontaine een heleboel cabaretcontracten moeten afzeggen, want hij is tevens een bekend crooner !

PECH VOOR DE LUIKENAARS

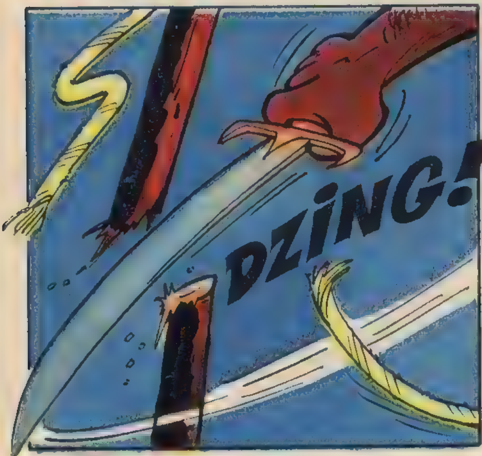
HET steenkoolstort, afkomstig van een nabij gelegen steenkolenmijn in de buurt van het voetbalveld van de Luikse club Standard zal weldra opgeruimd worden ! Dat is jammer voor de klaplopers, want die hadden op de berg een mooi overzicht op het veld en dat kostte geen cent !

De TROMMELJONGEN

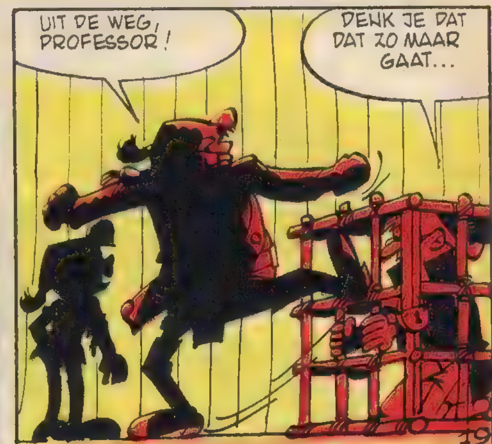

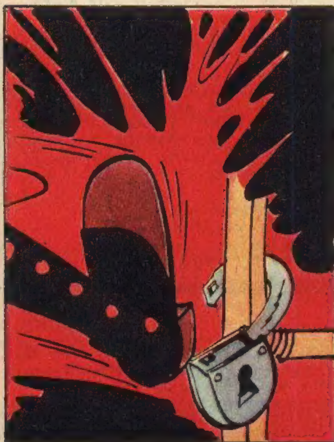

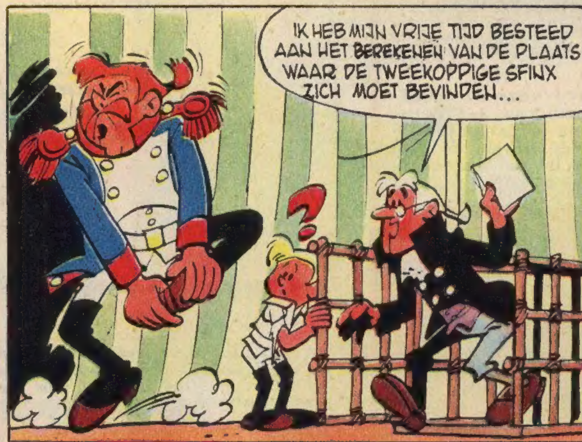

en de gouden ibis

Onze vrienden hadden kunnen doorgaan voor twee puike danseressen, indien de sluier van sergeant Botermans niet op de grond gevallen was...

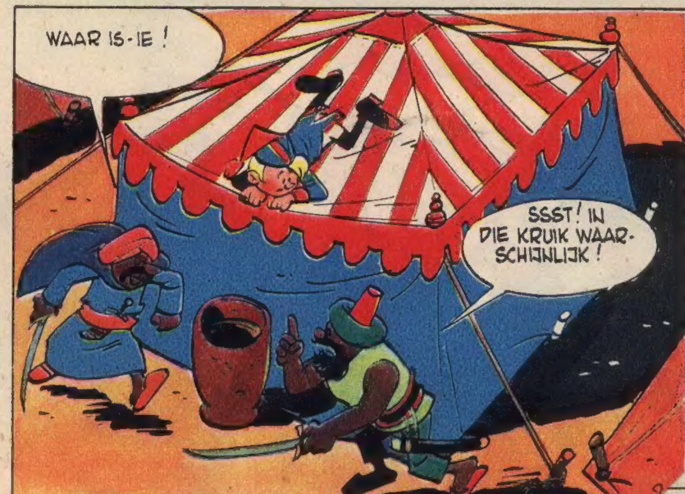

WORDT VOORTGEZET

geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen v. 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen.
Deel II : 10 reeksen plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Deel IV : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld:
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Deel II : 11 reeksen
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks v. 6 chromo's : 100 pt.
Kleuralbum : 100 pt.

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 pt.

De KUIFJE'S portefeuille : 200 pt.
Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 pt.
De puzzle op hout : 500 p.
Twee nieuwe platen in voorbereding.

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel Zeevaart :
Getoileerd : : 60 F.
Gekartonneerd : 50 F.
De Aardrijkskunde in kleurenfoto's.
België I en II - Europa I. II, III en IV. Per album : 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld
Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst
Deel I en II 50 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

De KUIFJE'S bons staan op volgende kwaliteitsprodukten :

ZWARTE KAT - NOSTA - VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANACLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - SCHRIJFBOEKEN « ZOO » - VICTORIA - MATERNE - VULPEN LE TIGRE - JU'CY & WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS

Je houdt van geheimzinnige avonturen met Mortimer en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ».

« DE MUUR VAN DE STILTE », spannend verhaal uit het luchtvaartmilieu.

Een album vol humor en spanning met Chloro en zijn vriend Minimum in « CHLOROPHYL EN DE SAMENZWEERDERS ».

Raymond Reding, de « vader » van Jari, heeft ook « M. VINCENT VRIEND DER ARMEN » voor je getekend.

De grootste pret beleef je met « DE PIJPEKOP ». De helden zijn : Chick Bill, Dog Bull en hun vrienden

De avonturen van Michel Vaillant in « DE GEMASKERDE RACER » zullen je boeien.

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album «TON DE PECHVOGEL».

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 16e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56.00

ONZE FOTOWEDSTRIJD

Liefhebbers-fotografen, kiekjes-jagers willen jullie tien fototoestellen EURA-FERRANIA winnen ?

Onze fotowedstrijd duurt tot 5 september, om middernacht. Er is slechts één voorwaarde te vervullen : op de foto die je ons toestuurt moet men Kuifje herkennen of zijn naam kunnen lezen. Voorbeeld : men zou er ons weekblad kunnen op ontdekken, de naam Kuifje in het zand geschreven, een personage verkleed als Kuifje, enz.

RIK RINGERS

OPLOSSING RAADSEL Nr 7

WIE WOU RIK WURGEN ?

DE dader is James. Bij het ontbijt had hij de rug naar de aanwezigen gekeerd, dus kon hij niets van de lippen van Rik Ringers aflezen. Toen de graaf hem opdracht gaf een grendel te plaatsen aan de binnenkant van de kamerdeur zonder te zeggen in welke kamer, had hij het blijkbaar onmiddellijk begrepen. Hij knikte instemmend en vroeg niet waar. Hij trachtte dan ook niet meer langs de deur de kamer van Rik binnen te dringen, hij kwam langs het venster !

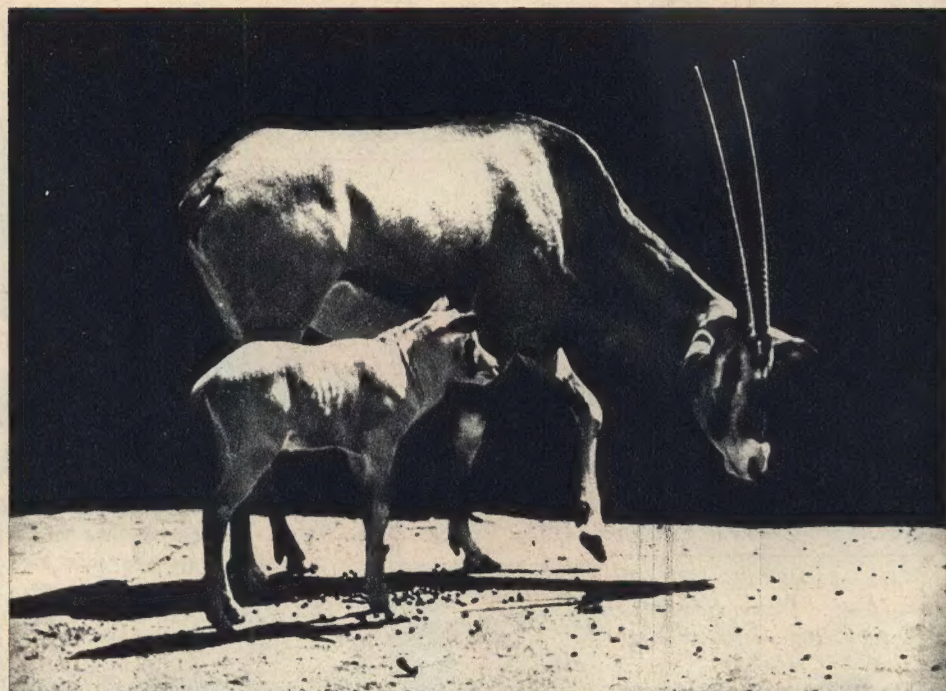
WELKOM, NIEUWE DETECTIVES !

Hartelijk gefeliciteerd, m'n beste vrienden-detectives :

Cornelis Nuyts, Zandvliet; Paul Gillard, Brussel 4; Willy Daveraet, Brussel 14; Paul Decraeckere, Oostende; Jean-Pierre Backaert, Ruisbroek.

Hip ! Hip ! Hoera ! voor de kersversgebakken inspecteur : Luc Adriaenssen, Deurne-Noord-Antwerpen.

DE EERSTE WANDELING MET MOEDER

IN de Antwerpse diergaarde werd een kalf geboren van de beisa antiloop. Je ziet het hier in gezelschap van z'n moeder voor zijn allereerste wandeling. De beisa antiloop is afkomstig uit Somaliland. Kijk even naar de lange, fijne, geringde bijna rechte horens die, naar de spits toe, slechts lichtjes naar achteren buigen.

ALS POES AMOK MAAKT

EEN malle poes wrong zich door de prikkeldraad, die een transformator in Yorshire moest beschermen en stapte dan heel parmant een onbeschermde hoogspanningskabel op. Toen begon het lieve leventje pas .

— De turbine van een staalfabriek ontplofte, waardoor het dak van het gebouw werd geslagen, de muren instortten en drie arbeiders werden gewond.

— De verkeerslichten in de stad doofden uit...

— Meer dan de helft van de bewoners zat zonder electriciteit

— De trolleybussen moesten stoppen...

— De watertoevoer werd onderbroken...

— In de staalfabrieken doofden electrische fornuizen, waardoor honderden tonnen staal moesten worden afgeschreven.

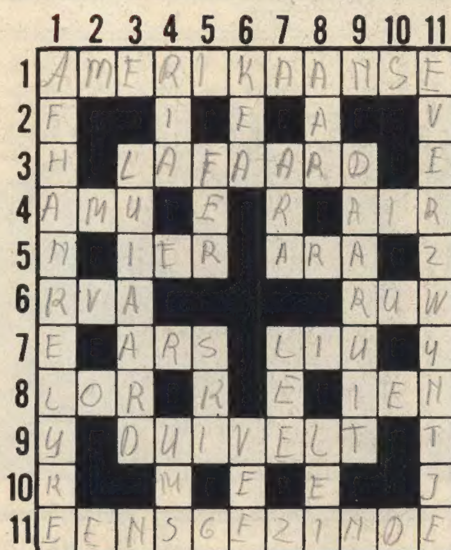
— De poes zelf werd op slag gedood.

SKELTEREN IS GEVAARLIJK !

TE Chicago kostte het skelteren het leven aan 33 mensen, van wie er zes onder de tien jaar. Bijna de helft van de slachtoffers was nog geen 16 jaar oud. Go-karts of skelters mogen thans niet meer op de openbare weg rijden en zelfs tijdens de racen moet het voorzichtiger toegaan. De organisatoren hebben maatregelen moeten nemen om de snelheid van die karretjes te beperken en, desondanks, waren er tijdens de laatste racen te Chicago ingericht nog 200 gewonden.

Jongens, wees voorzichtig als je skeltert !

LOS DIT KRUISWOORDRAADSEL OP !

HORIZONTAAL

1. vrouw uit Amerika
3. hij die laf is
4. afk. van Auto Moto Union - lucht (Engels)
5. bewoner van Baltisch land - soort papegaai
6. afk. van Koninklijke Vlaamse Academie - ruig
7. dorpje in Frankrijk - omgekeerde van UIL
8. prul - ZIEN zonder kop
9. als er spoken zijn dan zegt men «het spookt daar», maar als er duivels zijn, wat zegt men dan ?
11. eendrachtige

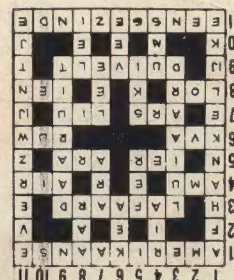
VERTICAAL

1. Congo was een.........staat van België
3. hij die lui is
4. meisjesnaam - dooreenwerping van MUS
5. jongensnaam - soort sport
6. een verward, rommelig huishouden is een huishouden van... ? - nuttige huisdieren
7. soort papegaai - lende
8. deel van het koren - dient om op te schrijven
9. tegenovergestelde van DAARIN
11. klein everzwijn.

N.B. IJ telt voor één letter en komt in hetzelfde vakje te staan.

Het kruiswoordraadsel werd uitgekiend door onze trouwe vriend Leo Willekens uit Heide-Kalmthout. Pas als je de oplossing werkelijk niet vindt, mag je je blad omkeren.

PAS KIJKEN ALS...

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DOOR HERGÉ

De kapitein wou een ongeluk ontvluchten en haalde er zich een ander op de hals ...

WORDT VOORTGEZET